

húsvéti szám. Ára: 1000 korona.

VASÁRNAP

**POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS MEZŐGAZDASÁGI
KÉPES HETILAP**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Ó-utca 10. sz.
Telefonszámok: 42—49, 198—04.

**MEGJELENIK
MINDEN
VASÁRNAP**

Előfizetési árak: Egész évre 41.000 K.
Félévre 21.000 K, Negyedévre 10.500 «
Egyes szám ára ... .. 1.000 «

Budapest, 1924.

V. évfolyam, 16. szám.

Vasárnap, április 20.

— ÖRÖK REMÉNY —

Ahogy kezembe veszem a tollat, hogy a húsvéti cikkemet megírjam, az a kérdés tolul elmémbe, hányadik is már ez? Bizony már a harmincadik körül járja. Visszaszaladok az emlékezet útján harminc esztendővel s áttekintem lelki szemeimmel, hogy évről-évre milyen húsvéti cikkeket írtunk. Bizony nagyon egyformákat. Mindig panaszkodtunk a ma miatt. Még Magyarország gazdasági életének fénykorában: a millenium idején is panaszokkal voltunk tele. Szidtuk az osztrákot, aki kisarcol bennünket, mert hová fejlődöttünk volna, ha a kétféjű sas

nem kapkod belénk! Aztán elégedetlenek voltunk az emberek önzése s a kor eszmei sivársága miatt. Búsongásunk pedig azzal a biztatással végződött, hogy ne féljete, fel fog még támadni a tisztultabb, szebb s boldogabb élet uralma is!

Ha akkor így beszéltünk, mit mondjunk most?!

Ügylátszik, minden változik, átalakul, elpusztul, csak két érzés örök és változatlan. Az egyik az, hogy sohasem vagyunk megelégedve a jelenel. A másik az, hogy a jövőtől mindig jobbat várunk. Mert a holnap a remény, a ma pedig a

Szent Veronika kendőjét nyújtja a kereszt alatt roskadozó Megváltónak.

valóság; és nincs az a valóság, amely szebben ragyogna a reménynél.

Meg kell köszönnünk a jó Istennek, hogy az emberi szívbe ilyen érzéseket oltott, mert ezek a tunya elbizottságtól és a kétségbeeséstől egyaránt megóvják. Igaz, sok szép öröme elszalad előttünk az életnek, amelyeket nem fogunk meg, mert a távolabb levőkre és nehezebben elérhetőkre figyel a szemünk; de egyúttal sok szomorúságot és gondot tesz elviselhetőbbé az, ha úgy gondolhatunk a jövőre, hogy az leveszi rólunk a gondok terheit. És ahol a számító elme már nem talál egyetlen részt sem a menekülésre, ott a reménységnek még széles országútja van.

Talán sohasem vártuk a megváltó jövőt kevesebb joggal, de annál követelőbb érzéssel, mint most. Jogunk kevés van a jótváráshoz, hiszen hazánk rémségesen meg van csonkítva és erős kezek tartják az elrabolt részeket, míg a mienkből kihullott a fegyver. Erőnkkel együtt jogunk is megcsorbult, mert a jog a nemzetek életében a hatalom gyermeke. Tökéletesen ki vagyunk szolgáltatva idegen államoknak; az idegentől való függésünk sohasem volt nyomasztóbb, mint ebben a szomorú korszakban.

És mégis méltán várhatjuk sorsunk jobbrafordulását. Annyi méltatlanságot és embertelenséget követtek el hazánkkal s ezzel egyes hatalmak a saját érdekeik ellen is oly nagyot vétettek, hogy amint a szenvedélyek lecsillapultával a higgadt megfontolás jut érvényre, okvetlenül javunkra fordul a józan belátás és érdektársakat kapunk, akik mellettünk lesznek. Máris más a vélemény Magyarországról, mint néhány évvel ezelőtt volt. Ha nincsenek is még frigyársaink, de jóakaróink már vannak s ha nem is kaptuk meg az igazunkat, de legalább a gazdasági bukástól igyekeznek bennünket megmenteni. Kezünkbe adták a gazdasági megszilárdulásnak legalább vékony lehetőségét s ha ezt okosan használjuk ki, talpra állhatunk, erőt gyűjthetünk, felvehetjük a harcot egy boldogabb életért.

De a küzdelmes munkát csak egységes céllal, közös erővel végezhetjük szemben álló egyéni érdekeinknek a fennen emelkedő nemzeti érdekek alá rendelésével. Mert egyének sorsa a nemzet sorsától függ.

Amint az emberiségnek Jézus Krisztus volt a megváltója, azonképen a népek milliói is csak az egész nemzet erejének és hatalmának gyarapításával, tehát a nemzeti eszme megváltó erejével emelkedhetnek fel nyomasztó helyzetükből.

Rendületlenül hihetünk az élet szebb és jobb rendjének feltámadásában, valameddig a tömegek lelkében híven él a nemzeti eszme és a haza szent fogalma, mert bebizonyította az ezeréves történelem, hogy ebben van a megújulás örök ereje.

MI HIR (A POLITIKÁBAN?)

A politika hete megérezte a hirtelen kitört nyomdásztrájkot, mert a fontos törvényhozási tevékenység ellenére is aránylag csendesen teltek el az utóbbi napok. Ebből a körülményből nem nehez arra következtetni, hogy a sajtó, ha nincs hallgatásra ítélve — kevésbé lelkiismeretes kezek irányításában — bizony igen sok tekintetben hozzájárulhat a politika nyugodt folyásának megzavarásához.

A kiemelkedő eseménye a hétnak

a pénzügyi javaslatok általános vitája.

A szanálási tervezet, amely Magyarország gazdasági újjáépítését tartalmazza, a nemzetgyűlés előtt fekszik s mellette és ellene számos felszólalás hangzik el, sajnos, nem mindenkor a tárgyilagos bírálat hangján. Pedig erre igen nagy szükség volna, hiszen a *vita megindulása felkeltette a külföld figyelmét is és a külföldi világlapok* beható cikkeiben foglalkoznak a magyar ügygel. Az egyik nagy francia lap meg is állapítja, hogy

a magyar kölcsön sikeres lebonyolítása az egész Duna-medencében, a Duna mentén fekvő összes országokban éreztetni fogja hatását.

Ettől a gondolattól áthatva, szólalnak fel a többség pártok tagjai a javaslatok mellett. Elsőnek *Heinrich* Ferenc majd pedig a kisgazdapárti *Marschall* Ferenc mondottanagyhatású és szakszerű beszédet, a javaslatokban lefektetett újjáépítési tervezetet elfogadván. A javaslatok ellen az első között beszéltek *Nagy* Emil, a lemondott igazságügyminiszter, majd *Andrássy* Gyula gróf, utánuk pedig számos szélső, radikális és szocialista képviselő. A vita sorsára döntő hatással volt *Apponyi* Albert gróf állásfoglalása, aki tárgyilago bírálatot mondott ugyan a kormány pénzügyi politikájáról de — a *szanálási javaslatokat teljes egészükben elfogadta.*

A kormány eredeti szándéka szerint a javaslatok hüsvétig törvényerőre emelkedtek volna, ez azonban most már aligha lehetséges. A vita annyira kiszélesedett, hogy *befejezésére csak hüsvét után kerülhet sor.* Így is erős munkát végez a nemzetgyűlés, mert a javaslatok tárgyalásának megkezdésekor nyomban tíz, majd tizenhatórás üléseket szavaztak meg, úgyhogy most

a Ház reggel 7 órától egyórai ebédidő megszakítással, éjjel 12 óráig tárgyal.

Az agráriusokat érdekelt fontos tanácskozás volt a héten *Korányi* Frigyes báró pénzügyminiszternél, aki meghívta az Országos Mezőgazdasági Kamara, az OMGE stb. vezetőit, hogy velük az új Jegybank felállításáról tárgyaljon. Ugyanekkor a százmillióos valutakölcsönölnélőleg ügyét is megvitatták. A megállapodás szerint

a százmillióos valutakölcsönölnélőlegből 37-5⁰/₁₀₀ a mezőgazdákra, 37-5⁰/₁₀₀ a gyáriparrára és 25⁰/₁₀₀ a pénzügyintézetekre esik.

Megjegyezzük még végül, hogy a *belső kölcsön* eredményei igen kielégítőek. A két részletben befizetett belső kölcsönösszegek eddig összesen 275¹/₂ milliárd koronát tesznek ki.

DRÓTKERITÉS legjobb minőségben, legolcsóbban

Renner és Hamvai sodronyfonat- és szátaárúkesztőknél
Budapest, VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Baross-tér sarok. Keleti pályaudvar közelében.

+MEZŐGAZDASÁG+

A fényűzési ló.

Irta: Kis Mihály.

A városokban lakó gazdag emberek, akik nemcsak a legfinomabb ruhában szeretnek járni, fényesen berendezett házakban lakni és jövedelmük nagy részét leginkább fényűzésre szokták fordítani, ha lovat, fogatot tartanak, az olyant keresik, amit a többi emberek megbámulnak. Az ilyen lovat lukszuslónak, vagy magyárosabban kifejezve fényűzési lónak nevezzük. A fényűzési lótól megkívánják, hogy formás, tetszetős legyen, szépalakú és magasan hordott nyakkal bírjon és mutatós legyen a járása, tehát eléggé magas a lábvetése. Persze, hogy divatosnak is kell lennie és mivel nagyon is meg kell válogatni az arralót és nagyon is összeillőnek kívánják az együvé fogott párokat, természetes, hogy rengeteg pénzt fizetnek néha egy-egy pár loért, akik arra vágnak.

Fényűzési lovat majd mindenféle nagyságban és fajtában keresnek. A legkeresettebb azonban és a legdrágábban fizetett a nagyobb termetű, szépjárású, erősebb hintós ló. Az amerikai gazdagok, akik nem magyar koronákban, hanem dollárokból milliomosok, nagyrészt Európában vették a háború előtt a fényűzési hintós lovakat, még pedig leginkább Angliában, Németországban és Franciaországban. Nálunk nem vehettek, mert alig akadt itt ilyen ló. Ha épen akadt is, azt a lókereskedők suttymomban olcsó áron összeszedték, hol itt vettek egyet, hol amott a másikat, mintha igáslónak vennék. Azután egy kissé rendbeszedték és összepárosították azokat, elvitték külföldre és annyi ezrest kaptak darabjáért, ahány százast fizettek érte a magyar kiskgazdának. Mert tudni való dolog, hogy a fényűzési hintós lovat leginkább kiskgazdák nevelik akár Angliában, akár Francia- vagy épen Németországban. Azok a kiskgazdák, akik a gazdasági igásmunkára erős, csontos félvér lovat tartanak és nevelnek, amilyen például minálunk a Noniusz-, a Furiózó- vagy a Nortsztár-féle, nem pedig a belgához vagy mura-közihez hasonló, duplafarú hús- és hájtőmegeket, sem pedig az olyan vékonycsontú, futni szerető, de igába, eke elé nem való, könnyű huzarlófélét, amellyel a legtöbb magyar kiskgazda megelégszik, aki ugyan sebesen szeret hajtani, de a mélyebb szántást, meg a vetőgépet fölöslegesen tartja.

Az erősebb félvér igásló sarjadékából kerül ki a tűzér-ség lova is, az erős ágyús ló, mely vágatva is bírja az ágyút vontatni, amire a belga nehéz ló nem képes, bár kényserűségből ilyen is fogtak az ágyú elé a legutóbbi, szerencsétlen végű háborúban. Elég rosszul cselekedtek bizony ezt. De nem volt mit tenni, mert nem akadt erős félvér ló az országban (ami volt, az hamarosan elfogyott), mert a magyar kiskgazda — amint már mondtuk — jobban szereti az üres kocsit futni tudó lovat, mint azt, amelyik ugyan nem olyan nagyvérű, de a kétvasú ekét annál jobban bírja. Hogy mint kerül ki a félvér igáslóból a fényűzésre való drága hintós ló, az nem nagy titok: csak egy kicsit meg kell válogatni a tenyésztésre való mént és kancát. Jó, őblös legyen a mellkasa, hasonlóképpen elég széles a szügye meg a fara, más szóval ne legyen kákabélű, vékonydongájú, sem magaslabú, hanem zömök, de amellet elég nagy, legalább 166 cm. A négy lába úgy álljon, mint az oszlop és erős lábszárcsonttal bírjon, valamint jó csüdökkel és egészséges patákkal. A háta, ágyéka (dereka) jó legyen, bár ez nem olyan kényes dolog hintós lóban, mint a háts lónál; egy kissé hosszabb hát fölött szemet hűnyhatunk. A fődolog azonban, hogy magasan hordott, szép hajlítású nyaka legyen és jártában elég szépen emelje az első lábát, mert ezt külön megfizetik a vevők.

Fegyvereket, sportcikkeket legelőnyösebb árban, legjobb minőségben az ismert *Mravkó* József puskaműves (Budapest, VII., Károly-körút 9.) szállít. Mindenféle fegyverjavításokat legpontosabban végez.

Jól megértsük tehát: a híres külföldi hintóslóféléket kiskgazdák nevelik, akiknek kell az erős igáskanca, hogy szántóföldjüket tisztességesen művelhessék. De az ilyen lovat jó takarmányon kell tartani és fölnevelni. A lucernát (lőherét) ez a lóféle nem nélkülözheti, tehát odavaló, ahol a föld ezt megtermi és a gazda valósággal gondoskodik is arról, hogy mindig legyen jó erőben levő lucernás kaszálója, Mai képünk egy könnyebb fényűzési hintósfogatot mutat.

A nemes fűz termelése.

A Herba-évkönyvben olvassuk, hogy a zöld nemes fűz-vessző métermázsájáért ma 25.000 koronát kapunk, a lehántolt vessző métermázsájának pedig 150.000 korona az ára. Minthogy pedig egy katasztrális holdnyi nemes fűztelepről 40—60 mm. zöld, illetőleg 14—10 mm. hántolt nemes fűz-vesszőt lehet gyűjteni. 1 kat. hold nemes fűztelep hántolt vesszője 2,250.000—3,000.000 korona hozadékot jelent a gazdának.

Ez a rövid számítás azt mutatja, hogy minden ártér és vizenyős terület, mely más művelési növénynek nem való, a nemes fűz telepítése útján oly értékes földde varázsolható, mint a 10 métermázsát termő búzaföld.

Hintós lovak.

A fűztelepítés céljára kijelölt földet a tel végén fel kell szántani vagy felásni. E talajmunka alapos és 50—60 cm. mélyre hatoló legyen, mert a fűz porhanyó földet szeret. Ha a szántás után rögös a talaj, akkor boronálással kell ezt símázza tenni. A betelepítés kezdhető ugyan márciusban is, de ha a betelepítendő területet a tavaszi ár meg szokta látogatni, akkor jobb ezt áprilisra vagy május elejére halasztani. Ekkor dugjunk le 30—40 cm. hosszúságú, rügyekkel bíró vesszőket 20—30 cm. sor- és 10—20 cm. növénytávolságra. Minél finomabb vesszőt óhajtunk termelni, annál sűrűbben rakjuk le a dugványokat. Ritkább ültetés mellett durvábbak és erősebbek lesznek a vesszők, mázsaszámra nagyobb lesz a termés és könnyebb a kapálás, a gyomirtó munka. Mivel azonban a vékony, apró vesszőt jobban vásárolják, jobb, ha ennek termelésére rendezkedünk be. Legjobb, ha spárgával megvonjuk ültetésekor a sorok vonalait s e vonal mentén dugjuk le a dugványokat oly mélyre, hogy a földből legfeljebb 10—12 cm.-nyire maradjanak ki. A dugványokat úgy szúrjuk a talajba, hogy a rügyek felfelé álljanak.

Júniusban a fűztelepet gyomirtás céljából meg kell kapálni, de ez ne túlságosan mélyen történjék, mivel ellenkező esetben a fiatal gyökereket megsértjük és fűztelepünk egy részét kipusztítjuk.

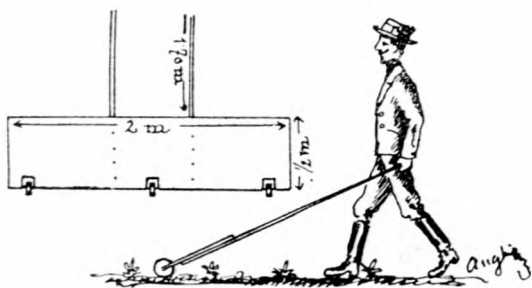
A fűzesben a termés egy részét augusztusban, más részét novemberben aratják. Az augusztusban levágott vesszőnek helyét lehúzzák, majd a hántolt fűz-vesszőt napon, esőtől védett helyen megszáritják, végül kötegekbe kötik s száraz, szellős

helyen raktározzák. Az őszi vágás akkor veheti kezdetét, mikor a fagy vagy dér a fűzvestzőt megcsípte s a fűz leveleit elhullatta. Az őszi vágású vesszőt hántani nem lehet, az mint héjas vagy zöld vessző kerül forgalomba. Csakis a szép növesű, egyenes fűzvestzőt küldjük eladásra, az ágas-bogas vesszőt tüzeljük el a télen. A vesszőket osztályozva kössük kötegekbe: külön a vékonyabb és külön a vastagabb minőséget.

Az értékesítésnek legmegfelelőbb ideje a december. Amennyiben az értékesítésnél tanácsra, útbaigazításra vagy segítségre van szükségünk, forduljunk a M. Kir. Földművelésügyi Minisztérium Gyógy- és Növényforgalmi Irodájához (Budapest, IX., Lónyai-u. 7.).

A földi bolhák a fiatal repcén, cukor- és takarmányrépán tesznek kárt, amennyiben az által kikelt növényi tövig lerágják. Ha kicsinyben termeljük az általa pusztítani szokott növényeket, jó, ha az ágyakra rőzsét fektetünk. A rőzse nem engedi a bolhát szabadon mozogni. Nagyban termelésnél ez a védekezési mód azonban természetesen nem jöhet tekintetbe. Hogy a répa kinőhessen a bolha fogai alól, a talajt kell megfelelő módon előkészíteni. Ha bolhára számítunk, több vetőmagot kell vetni. Répát vessünk kendermaggal keverten, mert a kender gyorsabban fejlődik s a bolha ezt jobban is szeretve, inkább erre megy. Az egyzessel, ameddig csak lehet, készítsük. A bolha ugyanis a kelleténél jobban kiegyezi répánkat. Nagyban termelésnél igen jók a *bolhafogó taligák*, amit házilag is könnyen lehet elkészíteni.

Bolhafogó taligák.

Méretei: 2,5 méter hosszú és fél méter széles deszkalap, melyre 1 méter 70 cm. hosszú fogantyúrudat szerelünk. A deszkalapba az elején három, kb. 12 cm. átmérőjű keréket illesztünk. Az így elkészített taligát fél-rész gyanta keverékével kenjük be. Ezekkel a taligákkal a táblát járjuk meg szelvény-hosszában, mikor is a megzavart bolhák mind a ragadós lapra ugranak. Mikor a taliga már bolhával tele van, a ragadós anyagot levakarjuk és újat kenünk rá. Ha a répa elég magas, a kereteket is nagyobbra kell venni. fiatal repcén ugyanígy védekezhetünk a bolha ellen.

A tojás nagy fontossága előtt mindenki előtt ismeretes és ezért illő, hogy annak belsejét is megismerjük. A tojás három, egymástól elhatárolt, de egymás nélkül nem létező részre különöztetünk meg. Fontosság tekintetében első helyet adni egyiknek sem lehet, mert egyik a másik nélkül nem volna képes annak a hivatásnak megfelelni, amire a természetűl rendeltetve van. Ez a három rész a sárgája, fehérje és a héja. A sárgája körösen elrendezett rétegekből áll, melyek közül a külső a burok, a középső a csiraudvar, a legbelső pedig a tojás magja. A fehérje külső rétege egy hígabb részből, el alatt egy sűrűbb részből, majd egy csavarodott szerkezetű úgynevezett jégzsinórból áll. A jégzsinór hivatása a tojás sárgáját a tojás belsejében a közepén tartani; így ennek mintegy függesztő szerepe van. A héj nagyrészt ásványi anyagokból: szén- és foszforosavas mészből áll s csak két százaléka szerves anyag. A sárgájának egy részéből fejlődik a kis csirke, ha a tojás meg van termékenyítve, más része és a fehérje képezi az ébrény láptalékát. A héj az a szilárd burok, melynek hivatása az általa befogott lágy részek védelme. Ha közelről vizsgáljuk ezt a burkot, azon likacsokat, pórusokat látjuk. U. i. a fejlődő ébrénynek egyrészt levegőre van szüksége, másrészt fejlődésekor szén-savat lélegzik ki. A szén-savnak el kell hagynia a tojás belsejét, másképpen a kis ébrény megfulladna. A levegő a pórusokon jön be s a szén-sav itt távozik. Ez a magyarázata annak, hogy keltezéshez használható tojásból mindig tiszta kézzel nyúlunk, nehogy eltömjük a likacsokat. Innen érthető az is, hogy bezsírozott héjú tojásból nem fejlődhetik csirkék.

A melaszról. A kereskedelemben forgalomban lévő melaszkeveréket mindig bizonyos elővigyázattal kell fogadni. Ha csak nem okvetlen szükséges, ne is vásároljuk azokat. Ez az óvakodás azért szükséges, mert a gyárak legtöbbször értéktelen, tápanyagokban szegény «hordozóanyagokkal» keverik a melaszt s így az ilyen takarmányokban a melaszon kívül levő értéktelen anyagokért is nagy árát kell fizetni. Ezenkívül nagyon hibázható az, hogy a takarmánygyárak olyan anyagokkal is keverik a melaszt, melyeknek sem táptértékük, sem felszívóképességük nincs. Pl. pohánka, köles-, rizshéj. Ezen anyagokat a gyárak szeretik pohánka-, köles-, korpá néven emlegetni és táptértékük alig van s így inkább a trágyadombra vagy tüzre valóak. Vásároljunk inkább folyékony melaszt a cukorgyártól s azt mi magunk keverjük hordozóanyagokkal. Igen jó a melaszt egy másik cukorgyári melléktermékkel: a szárított répaszelettel keverni. De melással való keverésre a következő takarmányok is alkalmasak: korpá, szárított moslék, malátacsira, örölt gabona- és hererostaaj, olajpogácsák. Nem emelk ugyan táptértékét, de jó melaszhozozók: a polyva, a tengericsutkadara, a szecska s az örölt szőlőtörköly is. Utóbbi csak lisztű örölve. A gyárak a szőlőtörkölyt, gabona-, hererostalt csak igen kis mértékben örlik meg, miért is azok nem emészthetők a kellő mértékben.

TANÁCSADÓ

Kérdés. *Vagyonomat felosztottam gyermekeim között úgy, hogy mindig, ha egy darabka földet szerettem az idősebbik fiamra irattam. Ilyenformán öt fiam egy-egy holdat kapott, míg a két leányom és a legkisebb fiamra összesen csak egy hold jutott. Az én özvegyi haszonélvezetem egyikre sem volt bekebelezve, mert azt igérték, hogy azokat én használhatom. Követelhet-e a legkisebb fű, annyit, mint amennyire az öregebbeknek van, s mennyit követelhetnek a lányok? (Kiskunfélegyháza.)* — **Felelet.** Ha az idősebbeknek úgy ajándékozott az ingatlan, hogy az az örök részükbe betudandó, az ajándékot a megajándékozottak osztályra bocsátani s a többi testvérnek kötelezésrészt kiadni tartoznak.

Kérdés. *1. Feleségem végrendelet nélkül halt el. Gyermekeim nincs. A vagyon közszeremény. Ki örökli a vagyonnak a feleségemet megülvő fele részét? 2. Apánk összes vagyonát egyik fiúra hagyta, nekünk kettőnknek semmit sem hagyott. Követelhetünk-e mi valamit? (F. J.)* — **Felelet.** 1. Közszereményről lévén szó, gyermekek nemlétében a vagyon fele közszeremény címén, a másik fele pedig hitevtársi öröklés címén az egyik túlélő házastársat illeti meg. 2. Önök követelhetik a kötelezésüket.

Kérdés. *A községtől többen bírnak kishaszonbérletet. Legutóljára abban állapodtunk meg, hogy a haszonbér fejében fizendő gabona árát az adógabona árával számoljuk el. Jóság-e a községnek most az a követelése, hogy a megállapodásunk ellenére a tőzsdei árat követelje? (Egy előfizető.)* — **Felelet.** Ha a legutolsó megállapodásuk 1923. augusztus 18. után kelt, úgy azon változtatni egyik félnek sem lehet. Ha pedig a fenti időpont előtt állapodtak meg, úgy a község követelése jogos.

Kérdés. *Régi okmánybélyeg értékesíthető-e? (N. J., Csongrád.)* — **Felelet.** Általános kereskedelmi értéke nincs. Azonban vannak okmánybélyeg-gyűjtők is, akik megvásárolják. Forduljon a Magyar Bélyeggyűjtők Egyesületéhez, Budapest, VI., Andrássy-út 25.

Kérdés. *Tizennyolcéves elmúltam, szüleim élnek, nagykorúsítatni szeretném magamat. Lehetséges-e, ha igen, hova kell fordulnom? (Egy előfizető.)* — **Felelet.** Forduljon az Árvaszékhöz, ahol a szülei és közeli hozzátartozói meghallgatása után, ha úgy találják, hogy úgynevezett önálló vitelére elég érett, nagykorúsítást fogják.

Kérdés. *Középiskolát végeztem és Budapesten szeretnék állásba jutni. Van-e olyan intézmény, amely állásba juttatja a jelentkezőket? (Ifjú K. G., Csanádapalota.)* — **Felelet.** Kérdésére csak azt válaszolhatjuk, hogy ilyen intézmény nincs. Hogy milyen állásba juthat, az attól függ, hogy érettségije van-e, vagy hány osztályt végzett. Amennyiben megírja pontosan, hogy mi a végzettsége és hogy milyen állást óhajt elvenni, további útbaigazítást adhatunk.

Kérdés. *Lakkcipő mivel tisztítható? (M. S., Mártélyi előfizető.)* — **Felelet.** Lehetőleg fölözeten tejjel mossa le a bőrt és utána kenje be jóminőségű cipőkrémmel. Ha azonban a lakkbőr elég fényes, a cipőkrémet nem szükséges használni.

Üzenet a könyvrendelőknek. Mokány B-rci viselt dolgai, Erdészeti Zsebnaptár, Az erdészlet alapjai, Ezeremester kifogya. — (M. S. Mártélyi.) Rády-Sporzon: Szélmotorok használhatósága a mezőgazdaságban, 10.400 K. Seres: Aranyozás stb. 19.600 K.

HUSVÉT

SZEMEK, MAGYAR SZEMEK!...

Szemek, magyar szemek!
Csalóka fényű, álmos mécsesek,
Beh gyér, lidérces most világotok!
Hunyorgó, halvány, bágyadt fárosok,
Alig ragyogtok!... Fáradt-csüggedőn,
— Mint csillaglángok szörnű féldőn —
Révedtek ránk — holt, dermedt táj felett —
Szemek, magyar szemek!...

Szemek, magyar szemek!
Beh búsak, szürkék, pislák lettetek —
Ködülte, fátylas, harmatos mezők,
Nehéz keservet, titkot sejtetők!...
Ti — egykor — kéklő, csillogó csodák
Tán könnytavakká változtatok át,
Hogy tükrötökben jökedv nem nevet!?
Szemek, magyar szemek!...

Szemek, magyar szemek!
Milyen fájdalmas nézni könnyetek:
Nők, bárgyúk, balgák, álszentek jogát,
A százsor hallott, unt siránkozást,
A gyávaság, a gyöngeség jelét! —
Hajh! férfilelkek szirt önérzetét
Nem könny — pirosuló vér mutatja meg —
Szemek, magyar szemek!...

Szemek, magyar szemek!
Bár látnám inkább vad nézéseket,
Hogy odvatokból gyilkos tűz fakad:
Harag, bátorság, bosszú-sugarak!...

Bár látnám lángban kékes poklotok,
Hogy égtek, öltök, felvilámlotok,
S villámtoktól — egy félvilág remeg! —
Szemek, magyar szemek!...

Vályi Nagy Géza.

A CÓRAI VEREMMÁSZÓ.

BIBLIAI MESE SÁMSON GYERMEKKORÁBÓL.

Irtó: Péterffy Tamás.

VALAHOL a hegyek alján, kicsi falu közepében, fehér-falú iskolában tanultak a gyermekek a Bibliából sok szép mindent. Magyaráltak pedig akkor a nagyerejű Sámsonról, Izraelnek birájáról, akinek a története tetszett a jó gyermekeknek. Hanem három jó tanuló még többet is akart tudni arról az erős Sámsonról. Ez okból elindulának, másnap szépen útrakeltek, hárman: Hívó, Tudó és Kétkedő, a faluból a mezőre, a mezőről az erdőbe, az erdőben a bércek közt a nagy szikla üregébe, amit barlangnak neveztek.

Ott lakott egy öreg ember száz év óta — úgy beszélik — de talán öregebb lehet, mert senkisémm emlékezik a tudós gyermekkorára. Van ennek az ősz embernek egy sárguló, régi könyve. Abban föl vagyon jegyezve mindenminden a világon. És ezt tudták a gyermekek: Hívó, Tudó és Kétkedő. Azért jöttek ilyen messze az ősz ember barlangjába s mind a hárman igen bátran belépének a sötétbe.

Mert sötét volt a barlangban, hanem azért úgy köszöntek épen, mintha láttak volna. Majd megszokja pár perc múlva a szemük ezt a félhomályt s akkor mégis látni fogják a mesélő öreg bácsit.

Először Hívó lépett be. Megemelte a kalapját és elmondá csengő szóval szívből való köszöntését:

— Öreg bácsi, tudós bácsi! Adjon az Isten jó napot! Tiszta szívből ezt kívánjuk, kik eljövénk a faluból mind a hárman a barlangba. Engemet Hívónek hívnak!...

Ekkor előlépett Tudó és beszéle nagy-ügyesen:

— Öreg bácsi! tudós bácsi! Azért jöttünk a faluból, három fiú, jó tanulók, mert tegnap az iskolában hallottuk a Bibliából Sámsonról a történetet. Gyönyörű szép, de mi mégis arra kérünk szeretettel, hogy abból a régi könyvből, melyben minden fel van írva, mesélnéd el szépen, sorban a nagyerejű Sámsonról, Izraelnek birájáról, hogy milyen volt a kis Sámson játszó éveiben, serdülő gyermekkorában?!...

Most nagyhirtelen előállt a harmadik gyerek szintén és beszéle erős-bátran:

— Ez a barlang igen sötét!... Nem is láthatsz, öreg bácsi! Megesik, hogy a könyved megfordítva van előtted és visszajára olvasod!... Engem Kétkedőnek hívnak!...

De ekkor a barlang mélyén csendül a szó, jön a beszéd. Válaszol az öreg bácsi nyugodtan és rövid szóval: — Köszöntését fogadom Hívónek. A kérését hallgatám Tudónak. A szavait értem Kétkedőnek. Itt a nagy kősztal. Mellette kőpadok. Üljetek le szépen. Az erős Sámsonról, ő gyermekkoráról a mesét megnézem, mert föl van jegyezve... Ime hallgassátok!

És mesélni kezdett lassan a nagy könyvből az ősz ember:

— Vala pedig Izraelben, zsidók híres országában, amikor a nép fölött nem királyok uralkodtak, de bírák itélkezének és országot vezetének. Akkor élt Córa városban, Izraelnek határinál egy férfi s e férfi vala a Dán nemzet-ségből való s nevezték őt Mánoahnak.

Soká kérte a jó Istent, a világnak Teremtőjét, hogy adna neki gyermeket. És az Úr meghallá szavát, megszentelé öreg korát és áldásul adta neki Sámsonat, az erős gyermeket. És jelenté Mánoahnak az angyal, hogy Sámson léssen, ki megvédelmezi egykor Izraelt s a zsidó népet a filiszteusok zsarnok és elnyomó uralmától. Mert a Sámson idejében a zsidók rabnemzet voltak és fölötte az elnyomó filiszteusok nemzete uralkodott kegyetlenül.

Sámson Córaban született, hegyvidéken nevelkedett. Kiskorában beteges volt, de amint megnőtt a haja, lett belőle erős gyermek, csendes fiú, szófogadó, igaz játszótársnak való. Verekedni, szajaskodni Sámson sohasem szeretett és kerülté igen bölcsen a kötekedő gyermekeket.

De neki is volt hibája, a kőkemény cőrainak, mert túlbizott erejében. Kősziklákat gurítgatott, amelyet tizen sem birtak helyéből megmozdítani. A borjút ölébe vette, fölemelte s tovaszaladt, hogy szajátva csodalákoztak, bámulták Sámson erejét a vele játszó pajtasok. De azért nem félték tőle a csendes, játszó gyermektől, hiszen Sámson, a cőrai erős gyermek, szelid vala s igen jámbor.

Történt pedig, hogy jártában, hosszas bolyongása közben a filiszteus gyermekek kötekedtek, bosszantották Sám

sont, az erős cőrait. Egyszer meg is verték volna, ha nincs rettentő ereje, de huszan sem bírtak vele... És Sámson elbizakodott.

Otthon kérkedve beszélte, úgy monda, hogy verekedés léssen az ő mestersége, mert százan sem bírnak vele!...

Vala pedig egy bizalmas gyermekpajtása Sámsonnak, akit neveztek Mikának. És Mika szólt a cőrai erős pajtáshoz eképen:

— Vigyázz, Sámson, jó pajtásom!...

Kérdi Sámson, a cőrai:

— Miért vigyázzak, játszótársam?...

Felel Mika okos szóval:

— Mert mindennek van határa!

Mondja Sámson, a cőrai:

— Az én erőmnek, nem tudom, nem ismerem a határát. A borjával elszaladok. Száz gyermeket földre verek. A fát tövestől kitépem. Mondd hát, Mika, jó pajtásom: ki bír velem? kitől féljek?...

Mika pajtás csak mosolyog és azután felel rája:

— Sámson pajtás, gondold meg jól és magad is rá fogsz jönni, hogy van sokkal hatalmasabb az emberek erejénél!...

A cőrai gondolkodott, de nem jutott az eszébe, pedig Mika, a játszótárs, okos fiú, eszes gyermek, amit kimond, helyt áll érte. A minap is fapecekkel szorított le vékony karót, a csapdán kis csalétek volt és így ütött le egy ravasz, kártékony madarat. Hej, de szép volt a két szárnya, a tollait Mika gyerek feltűzte a kalapjára s a pajtások úgy bámulták a ragyogó madártollat s abban a madárfogóját, a csapóját!...

No, de Sámson, a cőrai erős gyermek, csak hasztalan gondolkodott Mika pajtás okos szaván, hogy mi lehet hatalmasabb az ember erejénél. És végtére mit volt tenni? a pajtástól megkérdezte!

— Mondd meg tehát, jó pajtásom, Mika, igaz játszótársam, hogy mi lehet még erősebb a Sámson nagy erejénél?

Felel Mika csendes szóval:

— Hát az ész. Még azt sem tudod?...

Szól rá Sámson, a cőrai erős gyermek gondolkozva:

— Hallottam, mert sokszor mondták: «többet ésszel, mint erővel!» de nekem annyi az erőm, hogy azt ésszel föl nem éri egy gyermek, ha kölcsön kéri másik száz pajtás nagy eszét!...

Mosolyogva felel Mika:

— Elbizakodtál te, Sámson! Bizony mondom, hogy megjáród. Nem kell nekem száz pajtásom ésszel bélelt koponyája kölcsönképen, segítségül. Elég nekem az én eszem. Egymagam is úgy megfoglak, hogy könyörgesz, rimánkodol hozzám a szabadulásért.

Sámson megveti a lábát, mintha erős cővek lenne s úgy mondja el a szavait:

— No, hát azt szeretném látni!...

De pajtása, a jó Mika, ismét csendesen mosolygott és úgy beszélt:

— Sámson pajtás, én megfoglak, de csak úgy, ha nem haragszol s ezt előre megígéred tizenkét játszótárs előtt, hogy szavadat ők is hallják.

A cőrai erős Sámson elfogadja, kezét nyujtott:

— Kezet rája! Megígérem, hogyha megfogsz ügyes ésszel, bizony mondom, nem haragszom!

És hívták a pajtásokat. Ezek előtt ismételte a cőrai erős gyermek. Hanem előre megmondta, hogy erejét nem kiméli, mert a Sámson erejével száz koponyaez sem ér fel akkor, amikor tenni kell! Aztán rögtön bizonyított. Vastag kötelet eltépett. A fákat derékon törte és egy óriás nagy követ gurított a hegyen szépen, de nem le, hanem fölfelé!...

Mika mindezen mosolygott, a pajtások bámulának. Két nap határidőt szabtak a Mika tudományának. És két nap sokat beszéltek a nagyerejű Sámsonról, meg az okos pajtásáról, aki az ésszel legyőzi a cőrai erős fiút. Két napig színét se látták, úgy eltűnt a Mika pajtás, de hogy merre járt, nem tudták.

Mika azalatt kiméne ásóval az erdőszélre s ahol az ösvény benyulott az erdőbe, a fák közé, a gyalogösvény mentébe egy igen mély vermet ásott. De előre hosszú karót

helyezett be a verembe és azon mindig kimászott, ha a kihányt földet rendre, amint meggyűlt — széjjelszórta, távolhordta az ösvénytől, hogy ott nyoma se maradjon az ásásnak.

Mikor készen volt a verem, kétnapi fáradság után, Mika ügyesen befedte vékony ággal, könnyű náddal, aztán beszórta helyesen eltakarva falombjával, mintha ott verem se volna. Még tovább is, még idébb is hintegetett száraz lombot, mintha a szél hordta volna, teregetve szerze-széjjel!...

Harmadnapon kijövének Córa város gyermekei megtudni, hogy miként lehet a híres erejű Sámsont ésszel ügyesen megfogni. Amint jöttek beszélgetve, Mika hozott egy nagy karót, a vállán alig cipelte. Üres kézzel jöve Sámson és a többi gyermekek mind. Az erdőszélen megálltak. Tanakodtak, beszélgettek, de egyszer csak szólott Mika:

— Lássunk a dologhoz, Sámson! Menjünk be itt az erdőbe, ezen a keskeny ösvényen. Te elől mégy! Megértetted? Én utánad jövök, aztán kezdődik az erő harca az ész külön hatalmával.

Szólott Sámson:

— Jól van, jól! Én elől megyek. Te hozod majd a nagy karót, ha már ide kicipeltem. Hiszen azzal meg sem üthetsz, Mika pajtás! Alig bírod. Talán segítenék vinni egy darabig, hogy megpihenj?...

Mosolyogva mondja Mika:

— Majd csak később, Sámson pajtás, mikor könyörögve kéred!...

Mondja Sámson:

— S te azt hiszed, hogy valaha még megéred, hogy tetőled könyörögjek?... No, csak lessed!...

Még csak egyet lépett Sámson, a cőrai erős gyermek és ekkor zsupsz!... belezuhant az ösvényről a verembe, az éjjeli sötétségbe. De hallgatott. Nem kiáltott, mert röstelte kiáltani.

És idefenn Mika pajtás a fiúknak csendet intett. Az ajkára tette ujját, nehogy csak egy szót szóljanak. A veremtől távolmentek. Ott vigyáztak, visszaneztek, az ösvényre úgy figyelték. De Sámson, az erős gyermek, nem kiáltott segítségért. Bizott a nagy erejében.

Tapogatta köröskörül az oldalát a veremnek, de széles és hosszú volt, a lábaival nem érte, kapaszkodni se bírt rajta, a kezét felnyujtogatta, no de mély vala a verem, Mika jól kiszámította!...

Csendesen teltek az órák. Ebédidő lett belőle. Sámsonnak korrog a gyomra, de az éhséget legyűri, csak eltűri és tündöki hallgatagon a veremben. A pajtások távoznak, haza mentek ebédelni a távol erdő szélére. Mika maradt, várt nyugodtan a vállán hozott karóval és mindenre számolt ésszel. Ennivalót szintén hozott. Elővette. Falatozott. Ivott rá forrásvizéből és soká várt türelemmel.

Estére járt már az idő. Sámson nem bírt szabadulni az erdőszéli veremből. Az éhséget bírta volna, de győőrtte a szomszág. Elpusztulni mégsem akart, tehát felszólt a veremből a cőrai erős gyermek. Mintha kútból jönne a hang:

— Mika! Itt vagy?

Felel neki illőképen idefentről Mika pajtás:

— Hűségesen várlak, Sámson! Kezemen a hosszú karó, amely alatt megizzadtam, de azért mégis kihoztam, tudva, hogy szükség lesz rája. No, de úgy-e nem haragszol?

Felel Sámson lemondólag, pedig odalentről beszélt:

— Nem haragszom, Mika pajtás. Elismerem, hogy te győztél!

Közben Mika lenyujtotta a nagy karót és beszélt:

— Sámson pajtás, nem én győztem, mert én győzni sem akartam, hanem szépen megmutattam, bizonyítam te előtted, hogy az ember erejénél van erősebb!...

A sötét verem mélyéről felmászott a karón Sámson és azután fogadkozott, hogy ezt sohasem felejtí. Jó lecke volt s máskor vigyáz és az erőt az eszével párosítja. Csakhogy Sámson is gyerek volt. A vermet játéknak vette, mire nagy lett, elfeledte.

Córában a sötét vermet a gyermekek betemették. Sámson soká nem gondolt rá és ezért sokszor szenvedett. Az erejét és az eszét nem tudta összhangba hozni, mert amit a kis Sámson tanult, a cőrai veremházó, azt a nagy Sámson el-

fedte, aki pedig birája volt Izraelnek húsz évig egyvégtében. Történetét a Biblia krónikása följegyezte. Nagy erejét megcsodálja és beszéli egész világ, de a gyermek-verem-mászás örök időkre példázza, hogy az erős Sámsonnak is is «többet ésszel, mint erővel!»

*

Itt vége van a mesének. Hivő, Tudó és Kétkedő haza mentek a faluba. És amikor elbúcsúztak, a barlangban az ősz ember azt mondotta, hogy máskor is eljöhettek.

A BÖGÖZI KORCSMÁROS.

ELBESZÉLÉS.

Irtá: Szemere György.

CSEREI Géza főtisztviselő és novellista népsziműírásra adta magát. De mivelhogy még nem látott hamisítatlan eredeti falusit a maga fészékében; tanulmányútra rándult, hogy meglesse a jó atyafiak lelki világát és szokásait.

Azt hitte, hogy az majd csak úgy megy: tétel-fordul s viszik a falusiak szívüket a tenyerükön elejibe. Még tán majd magyarázattal és illusztrációkkal is szolgálnak neki: a kedvéért verekedést fognak rendezni, lóköltést bemutatni, lakodalmat csapni — egy helyben, hogy ne sokat kellesen az *anyagért* futkosnia.

Tanulmányútjában Bögözre is eltévedt Cserei; s mivelhogy ott úr nem lakott, természetesen a korcsmára szorult.

Keresztény korcsmáros lakott Bögözön: Böllér Mihály. Még hozzá nemes ember. Olyan pedig, aki nem vágja zsebre rangját a szegénysége miatt, hanem csak antul jobban *folytatja*, mert félő volt, hogy különben végkép beleful a mesterségébe.

Mihály úgy folytatta a rangját, hogy gorombán, vagy legalább is fitymálva bánt el vendégeivel. Ez Pesten nem lenne, mert itt olyan korcsmába, a hol szidódik az ember, kötéllal se lehetne vendéget fogni, de Bögözön megmegy ez a divat is, mert csak egy korcsma vagyon a faluban, inni pedig muszáj. Bögözön legalább ezt tartják.

Ennélfogva nem is volt üres a Mihály korcsmája soha. Az megesett nem egyszer, hogy a gazda megbicsakolta magát és a szenteknek se tett bort a szomjas legény elé (ilyenformán is érezte velük uri mivoltát), de az soha sem esett meg, hogy az, amit eléje tett, meg ne ivódott volna.

Azonban a falusiak valahogy mégis csak összefértek Mihállyal. Egy szomjas ember igen leleményes — az kikapogtatja, ha arra kerül a sor, embertársa gyengéjét s kikapintván, oda vág neki, ahol a — legpuhább. Mihállyal igazában csak az úrféle nem tudott boldogulni, ha rájött a hóbortja. Mert rengeteg kevély volt ő kigyelme *fölfelé* is. Már pedig úrforma a kevélységet egy korcsmárostól nem igen veszi be, kiváltképp, ha azonfelül még olyan nehéz természetű is, mint a Mihály.

De valamint a lakatnak, az emberi léleknek is megvagy a maga nyitja. A fő, hogy az ember a bele való kulcsot forgassa meg benne. Igaz, hogy az alföldi magyar nyitja igen csinálmányos jószág. Alighanem könnyebb a Wertheim úr gyártmányát akár drótszöggel kinyitni, mint a magyarok Istenéét a hétköznapi logika és szívrehatás szerzőszámaival. Abba egy egész különös kulcs való, olyan, amit utánozni, pótolni nem lehet.

Cserei Gézának bezzeg nem volt ilyen kulcsa.

A korcsmában például mindjárt ott vétette el az elejét, hogy igen feljül kezdte. Letelepedett egy sarokasztalhoz és nagyfiitlyen csörömpölni kezdett egy üvegen. Azt hitte, hogy erre majd ugrik neki a korcsmáros legott.

De biz a Mihály nem ugrott. A helyett úgy rá morgott egy tagbaszakadt legény, hogy majd leesett székéről.

— Micsoda szarka csörög a filembe!? — rivallt rá és megemeltette fütykösét.

Igen tekintélyes feje volt a fütykösnek: Géza megszűn-

tette a csörömpölést. Inkább tenyerével próbált szerencsét: tapsolt a korcsmárosra.

Am a taps meg másvalakinek nem tetszett. Egy hórihorgas, juhászforma ember eléje állott és kereken kijelentette, hogy: csiba!

Cserei Géza mentegetődzött.

— De édes barátom, valahogy csak értésére kell adnom a gazdának, hogy enni akarok.

— Azt nem úgy köll...

— Hát hogy?

A juhász (mert csakugyan az volt) kikapja hóna alól a görbe *birgekampót*, kétszer-háromszor megsodorintja a levegőben, hogy csakúgy füttyölt, aztán akkorát vág vele a mesztergerendára, hogy szegény Géza ijedtében most már csakugyan lecsuszott az ülökéjéről.

— Igy-e!

Az ifjú drámaíró föltápázkodott a földről és elhatározta, hogy ezt a jelenetet okvetlenül beleszővi darabjába, mert — rá legalább — roppant hatásos volt.

Mihály sem eresztette el füle mellett a hathatós idézést: számbavette és nagyuntan kikeménygett a söntésből.

— Mi no?!

— Szeretnék valamit enni — jelentkezik Géza.

— Hát csak tessék.

— Van-e tojás?

— Vagyon...

Vőfélyek, akik háromezáz lakodalomban vettek részt.

Képünk Lévai Sándor és Rác Mihály Csongrád-bokrosparti gazdajfjakat ábrázolja, akik ezideig háromezáz lakodalomban látták el a vőfélyi teendőket és ékes rigmusokkal szórakoztatták a vendégsereget.

- Hát csirke van-e?
- Adógyik...
- Egy kis saláta hozzá?
- Tanáltatógyik...
- Aztán egy kis jóféle csusza?
- Bodorogyik...
- Hát adjon.

Mihály végigné Gézán, egyet sodorint harcsabajuszan, aztán megfordul nagylasan, indulván kifelé. Nyilván azért tempózott, hogy ideje legyen akkurátus feleletet kieszelni, mert mire az ivó közepére ér, visszafordul és csak úgy foghegyrül odaizen Gézának:

- Hát egy kis reszelt fige nem kéne?
- Az ifjú költő nagyot nézett.
- Nekem szól kend?
- Hát nem is a Marcibán királynak, mert a nincs itt.

Tüzes legény volt Géza: kijött a flegmájából. Annyival is inkább, hogy az atyafiak nevetgélni kezdtek.

— Ne okoskodjék — támadt rá — hanem menjen az ételemért!

Erre olyan furcsa grimaszt vágott Mihály, hogy a diszes korcsmai közönség hangos kacajra fakadt. A harsogó gúny csodálatskép ahelyett, hogy fokozta volna, végkép elapaszította a Géza dühét. Inkább félt már, mint dühösködött. Úgy érezte magát, mint a ki kannibálok közé tévedt.

— Mért csúfolnak engem? — hebegte. — Mert nem adnak ennem? — Azért korcsmáros kend — folytatta bátrabban — hogy kiszolgálja vendégeit.

— Azér ám a fenébe! — tiltakozik Mihály.

— Hát ugyan miért?

— Azér, mer nem keltek püspöknek — világosítja fel Mihály.

— Akkor — okosodik Géza — mért mondta, hogy van csirkéje, tojása?

— Mer van...

— És nem ad belőle?

— Nem.

— Kenyeret sem ad?

— Azt még úgy se.

— Megfizetem.

— En is mögfizetném a Göncöly csellagott, ha eladó volna — de nem eladó...

Egy szó, mint száz, éhen maradt volna Géza, ha közbe nem jön egy szerencsés véletlen. A szolgabíró ugyanis (akinek épen tárgyalása volt a községházán) megéhezett. Megéhezett és betért a korcsmába, hogy ott harapna egyet.

Hát ennek a szolgabírónak már megvolt a Mihályék lelkéhez való kulcsa. Nem a tekintélye. Dehogy is. Megjelenése egy árva csöppet sem hatotta meg az atyafiakat. Rá se néztek. Mihály sem mozdította még a füle botját sem a hatalmas úr miatt. Nyugodtan pipálgatott és a mestergerenda felé pisláskolt nagyuntottan. A szolgabírónak úgy kellett eme melázásából fölráznia.

— Hé Mihály gazda, aki áldója van, egy litert!

Mihály elhozta a bort. A szolgabíró leült és megitta; aztán újból rendelkezett. Még pedig — úgy látszik, olyan itt a társadalmi szokás — ugyancsak nagy lármával. Nevezetesen az asztal sarkához vágott egy üres üveget, hogy menten ezer darabra tört.

— Mihály!

— No hát, no?

— Éhen vagyok.

Mihály csikkant a szemével, úgy mondja:

— Arról nem lehessen tenni.

— Dehogyan nem — protestál jókedvűen a szolgabíró — egy rostélyos megtenné. Ugorjék csak kend szaporán és tíz perc alatt itt lássam előttem.

— A nem lehet — állítja keményen Mihály.

— Nem-e?

— Nem, nem.

— Biztos kend benne?

— Biztos ám.

— Alighanem téved kend — okosítja a bíró.

— Sose szoktam.

— Meglássuk... Gyurka!

Idézett Gyurka, egy módfelett cifra, drótbajszos hajdu beviharzott az ivóba, mint a fergeteg.

— Parancs!

— Éhes vagyok. Gyurka fiam, hát gondoskodjál egy kis rostélyosról: rád bízom.

— Löss — jelenti Gyurka katonásan és távozott.

Mihály sunyin mosolygott. (Azt szeretné ő látni, hogy kerít Gyurka rostélyost az ő palotájában!) Kiverte pipáját és újra megtöltötte. Olyan nyugodt volt, mint barlangi medve a barlangjában. Még csak át se fordult a másik oldalára: úgy szitta az ájert. Biztosan tudta, hogy nem lesz a rostélyosból semmi se.

De a szolgabíró is nyugodt volt ám. Ő is biztosan tudta, hogy nem telik egy negyedóra, meglesz a rostélyosa.

Az ifjú drámaíró roppant érdeklődéssel várta az események kifejlődését. Egészen elefejtette, hogy éhes: születendő színművébe gondosan belekoncipiálta a lejártszódo érdekfeszítő jelenetet. Vajjon ki lesz a győztes? Inkább a korcsmárosban bízott, de a dráma érdekében a szolgabírónak szurkolt.

Meglett az öröme. Tíz perc se mult el: újra beviharzott Gyurka egy akkora rostélyossal, miut egy lepedő...

Mihály majd leesett állóhelyében.

— Hol szörözted, a ki rézangyala!...

A szolgabíró neki gyürkőzik a terebélyes pecsenyének s mialatt szelné, jóízű humorral biztatja a hajdut.

— Mondd el neki, Gyurka.

A hajdu nem kérte magát, hűségesen referált Mihálynak.

— Hát — kezdi jelentését — a hozzávalót, mert mivel hogy a gazdasszony nem akart kedvességből adni, úgy szöröztem, hogy leszdedtem a jégverem tetejét, mert a zára igen kemény vót, nem lehetett leütni...

Mihálynak vérbeszalad a szeme. A szolgabíró biztatja a hajdut:

— Tovább csak, fiam.

— Asztánd — folytatja Gyurka — mert mivelhogy a gazdasszony nem akarta megsütni, engem meg nem hagyott szakácskodni, váltig karmolászott: megfogtam a gazdasszonyt, betömtem a száját kóccal, asztánd föl hagyítottam a nagy almárium tetejére: onnan legyünni nem lehet... Azután oszténg — végezte be előadását — megsütöttem a pecsenyét magam.

Mihály mérgében kettéharapta pipája csutoráját, de nem akarván, hogy kinevessék, benyelte a mérgét, csak fejét csóválta meg.

A szolgabíró meg nevetni szeretett volna, de ő is benyelte a jókedvét, mert tudta, hogy azzal túlmenne a határon, pedig most már csakugyan szüksége lesz Mihályra. Egész komoly bonhomióval szólt oda Gyurkának:

— Hallod-e fiam, szedd le a gazdasszonyt az almárium tetejéről, mert még egy kis csuszára is fáj a fogam, ahhoz pedig te aligha értesz... Van-e jó keserű turója? — fordul aztán Mihályhoz.

Mihálynak rángatózik ugyan a szája széle, de a hangja most már egész barátságos.

— Löss — mondja és félrelökven a hajdut, kifordul az ivóból. Be se jött, ameddig kész nem lett csusza.

Cserei Géza olyan éhes volt, hogy kínjában felfüggesztette úri méltóságát és bemutatkozott a szolgabírónak.

Az természetesen megkínálta a csuszából és a beszéd folyamán (megtudván, miben fő a feje), egy jó tanáccsal is szolgált a népszínművéhez.

— Hja, komám — magyarázta — ha ismerni akarod a falusit, végy valahol ezer hold földet, gazdálkodjál rajta harminc esztendeig, vagy választasd meg marad szolgabírónak és tarts naponta tíz tárgyalást: akkor aztán vénségedre rájössz valahogy, hogy jobb lett volna repülőgépet alkotnod, azt jobban eltaláltad volna, mint a népjellemet... Pajtás, arra születni kell.

Asthmát, tüdőcsücshurutot, rekedtséget stb. gyógyít: Asthma Gyógyintézet, Inhalatórium, Röntgenintézet, Budapest, Andrassy-út 87. sz. Telefon: 123—82. (Olcsó betegszobák.)

VASÁRNAPTÓL VASÁRNAPIG

Gazdatársadalmi hírek.

Engedélyezték a magánhasználatra szánt dohánytermelést.

A nemzetgyűlésen Mayer János és Szabó Sándor vezetésével a kisgazdapárti képviselőknek népes küldöttsége jelent meg Korányi Frigyes báró pénzügyminiszternél, aki a miniszterelnök jelenlétében fogadta a küldöttséget. Szabó Sándor, a küldöttség szónokája, arra kérte a pénzügyminisztert, hogy a folyó gazdasági évre is engedélyezzék a magánhasználatra szánt dohánytermelést azzal a feltétellel, hogy engedélyilleték címén egy métermázsza búzát fizessék. A pénzügyminiszter válaszában közölte, hogy kérésüket teljesíti és hozzájárult a pénzügyminiszter ahhoz, hogy a javadalmi földekkel bíró és nem kizárólag földműveléssel foglalkozó egyének, papok, jegyzők, tanítók szintén kaphassanak ilyen engedélyt. Hozzájárult a pénzügyminiszter továbbá ahhoz is, hogy a kisgazdapárt küldjön ki bizottságot annak a kérdésnek tanulmányozására, hogy takarmányszegény vidéken miképpen lehetne a kincstár sérelme nélkül megengedni a *lisztes anyagokból való pálinkafőzést*. A forgalmi adó beszedésének megkönnyítése érdekében teljesíti a pénzügyminiszter a küldöttségnek azt a kérését, hogy az őstermelői igazolványok kötelezettségével járó zaklatások elkerülésére az *adóbeszedést megreformálják*.

A pénzügyminiszter rendelete azóta napvilágot is látott. Eszerint az engedélyeket *száz dohánypalánta kiültetésére 34.200 korona engedélyilleték lefizetése után* adják meg. Az igényeket *május hó 20-ig kell bejelenteni a községi előjárásnál*.

Értekezlet lesz Szegeden a gazdaszervezkedés fokozása ügyében.

A Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara elnöksége a kamara területén levő gazdasági egyesületek nehéz helyzetét látva, arra az elhatározásra jutott, hogy a gazdasági egyesületek tevékenységének felkeltése és az egész szabadtársuláson alapuló egyesületi működés komoly megbeszélése végett április 27-én délelőtt 10 órakor Szegeden a városháza termében megbeszélést tart, amelyre az országos szabadtársuláson alapuló gazdaszervezetek, továbbá a vidéki gazdasági egyesületek és a mezőgazdasági kamarákat hívták meg. E gazdaszervezkedésről a következő két kérdést fogják megvitatni: 1. Mi módon lehetne a gazdaközösségekben a gazdaöntudat felkeltése révén a gazdaszervezkedés iránti tevékenységet kifejleszteni, fokozni, mi módon lehetne a gazdasági egyesületeket nagyobb tevékenységre bírni? 2. Mi módon lehetne a gazdasági egyesületeket és általában a szabadtársuláson alapuló gazdaszervezeteket még szorosabb kapcsolatba hozni a mezőgazdasági kamarákkal s miként lehetne e két szervezetet eredményesebb működésre bírni a gazdaszervezkedés és a mezőgazdaság előbbre vitele érdekében?

A váltásbúza április havi ára.

A mezőgazdasági ingatlanok vagyonszállása fejében fizetendő búzát a pénzügyminiszter április hónapra a földművelésügyi miniszterrel egyetértően métermázsánként *308.000 koronában* állapította meg.

Megszűnt a fedezetlen bankjegyek kibocsátása.

A fődózzel bankjegykibocsátást április hó 1-től kezdve megszüntették és az állami költségvetés hiányainak fődözésére a belföldi kényszerkölcsön szolgál, amely már eddig 274 milliárdot eredményezett, valamint az a 20—23 millió svájci frank, amelyet a pénzügyminiszter és gyárak előlegeztek. Ezek elegendők az állami deficit fődözésére és csak a régi állami tartozások kiegyenlítésére kell a Jegyintézetet igénybe venni hetenként 30 milliárd korona erejéig és ezután is ebből fogják a régi tartozásokat fődözni.

Az 1924. évi jövedelem- és vagyonadó bevallásának határidejét meghosszabbították.

Az 1924. évi jövedelem és vagyonadó bevallásának határideje április 20. volt. A pénzügyminiszter e határidőt május 15-ig meghosszabbította.

Adómentességet és kormánysegélyt kérnek az árvizkárosultak.

A tavaszi árvizek nagy nyomorúságba döntötték az alföldi falvakat, amelyeknek lakossága most azzal a tervvel foglalkozik, hogy a kormánytól kér segítséget. A borsodi falvak már megtették az első lépéseket és *alispánjuk útján adómentességet, őszi vetőmagot és pénzügyi támogatást kérnek a kormánytól*.

Hazafias előadás Melykuton.

A mélykutyi ifjúság a múlt hónapban hazafias műsoros estélyt tartott az ujonnan alakult Ipartestület könyvtára javára. Az előadást *Banász J. János* tanító rendezte. Szerepeltek: Bogdán János, Nagy István, Horváth Etus, Horváth Margit, Minorics Erzsébet, Rumpf Margit, Modoniczki Olga, Miskolczi Mária, Zakupszki László, Brandenburg Ferenc, Minarics György, Banász J. János, Jacsa Emma, Brandenburg Ede, Lipka József, Balog Mátyás, Zakupszki János, Dóra János, Kakas János, Kalmár Béla és Krizsán S. — (Beküldte: *Banász József, Melykutról.*)

Egy munkanélküli vasesztergályos merényletet akart elkövetni a kormányzó ellen. Mintegy két hete a rendőrség bizalmas értesítést kapott, hogy egy *Sztaron* Sándor nevű munkanélküli ember merényletet akar elkövetni a kormányzó ellen. Detektívek mentek ki csüörtökön éjjel Sztaron viola-utcai lakására és heves dulakodás után sikerült őt megkötözni. Megmotozásakor hatlövetű revolvert találtak nála. A nyomozás során még *Horváth János* és *Seres Arnold* munkásokat is letartóztatták, akikkel szembesítették Sztaron. Ez a szembesítésnél bevallotta, hogy valóban *le akarta löni a kormányzót*. Sztaron kommunista érzelmű volt vasesztergályos. Két társával azért szövetkezett, hogy ezek majd a merényletnél zavart keltsenek a tömegben s így tegyék lehetővé az ő menekülését. Először az Operában vagy a Nemzeti Színházban akarták elkövetni a merényletet, majd az olasz-magyar labdarúgó mérkőzésen, ide azonban a kormányzó nem ment el. Sztaron után a másik két kommunista is beismerő vallomást tett. Mindhármukat letartóztatták. A rendőrség a legnagyobb eréllyel folytatja tovább a nyomozást.

Mussolini fölényes győzelmet aratott az olasz választásokon. Mostanában folytak le Olaszországban az általános képviselőválasztások, amelyek *Mussolini* híveinek fölényes győzelmével végződtek. A nemzeti kormánypárt, amelyet Mussolini két évvel ezelőtt teremtett, nagy többséggel győzött a választásokon és ügylátszik, hogy a fascistáknak most már sikerül nyugodtan végrehajtani azt a hatalmas programot, amelyet maguk elé tűztek és amelyet eddig is nagy következetességgel és eréllyel vittek keresztül.

Új regényünk.

Nyáry Andor: *A fuvaros* című elbeszélése multheti számunkban véget ért. Új regényünk szerzője

Turchányi István,

a «Vasárnap» belső munkatársa, akinek *A barátság szigete* című pompás elbeszélésében az elmúlt esztendőben gyönyörködtek olvasóink. Új regénye, melyet

A leggazdagabb ember

címmel jelöl meg szerzőnk, érdekesítő történet keretében a fáraók országába vezet bennünket. Az ősi Egyiptom csodás világa tárul fel előttünk és megismerjük a hajdan híres nép múltját, melynek emlékét ma is csodálatos és felülmulthatatlan alkotások őrzik. Hiszen épen napjainkban ejtette lázba a világot Tutankhamon, fáraó sírjának megtalálása.

A sok ezeres sárok és romok között aztán két ifjú szív szerelme zeng éneket a boldogságról. A regény lapjai bővelkednek izgalmas fordulatokban és mindvégig lekötik az olvasó érdeklődését.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy olvasóink igaz gyönyörűségére fog szolgálni a kitünő író új munkája.

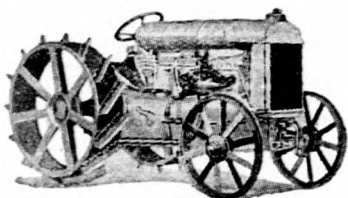
A Népszövetség budapesti főbiztosa: J. Smith amerikai pénzügyész. A Nemzetek Szövetségének Tanácsa a magyar kormány és a kisántant hozzájárulása után *J. Smith amerikai jogász és pénzügyész nevezte ki a Népszövetség budapesti főbiztosává.* Smith 1870-ben január 14-én született Doverben; tanulmányait a Harvard-egyetemen végezte. 1895-től 1896-ig az Egyesült-Államok legtöbb törvényszékének titkára volt, 1896 óta pedig ügyvédi gyakorlatot folytatott Bostonban. A párisi békétárgyalások alkalmával az amerikai kormány pénzügyi szakreferense volt; Mexikóban és Kínában nagystílusú pénzügyi műveletek végrehajtásában vett részt. Állandó kapcsolatban áll Hardinggal, Boydennel és Pierpont Morgannal, az amerikai pénzügyi élet vezető egyéniségeivel.

Újból drágult a posta. A kormány április 11-től kezdve a posta-, táviró és távbeszélő díjszabást fölemelte. Az emelés általában körülbelül 50%-ot tesz ki. Az új díjszabás főbb tételei a következők: Levél helyben 1000, vidékre 1500 korona, levelezőlap 600—1000 korona. Levél Ausztriába, Csehszlovákiába, Lengyelországba, Németországba, Olaszországba és Romániába 20 gram 3000 korona, levelezőlap 1800 korona. Egyéb külföldi levél 4000 korona. Ajánlási díj helyben 1000 korona, vidékre 1500, külföldre 4000 korona. Postautalvány díja belföldön 200.000 koronáig 2000, 500.000 koronáig 3000, 1.000.000 koronáig 5000 korona. Külföldi forgalomban 100.000 koronáig 5000, 1.000.000 koronáig 10.000 korona, ezenfelül minden 1.000.000 korona vagy annak töredéke után még 5000 korona. Egy utalvánnyal legföljebb 10.000.000 koronát lehet küldeni. A csomagdíjszabást a vasúti díjszabáshoz viszonyítva, szintén föl-melték. Jugoszláviába és Romániába 1200 korona. Németországba és Lengyelországba 1600 korona. Távbeszélőnél az egyenkénti beszélgetés díja helyben, Budapesten és vidéken 1200 korona. Budapest körül 15 kilométer távolságig 5000 korona.

Albrecht királyi herceget választották meg a Gyermekevődő Liga kormányzó elnökévé. Az Országos Gyermekevődő Liga a napokban rendkívüli közgyűlést tartott. A közgyűlés tárgya az elnöki állás betöltése volt. A tisztségéről lemondott Széchenyi László gróf helyére *Albrecht* királyi herceget választották meg a Liga kormányzó elnökévé. A királyi herceg köszönetet mondva megválasztásáért, hangsúlyozta, hogy tisztségében mindenben követni fogja érdemes elődeinek példáját. A közgyűlés örökös tiszteletbeli elnökévé választotta meg Széchenyi László grótot.

A nyomdászsztrájk története. Április 7-én délben váratlanul megbénult a hírszolgáltatás, nem jelentek meg a napilapok. A nyomdai munkások ugyanis megszegték azt a szerződést, amely szerint műhelyenként, meglepetészerűen nem kezdhettek bérémelelési mozgalmat, hanem ezt mindenkor a nyomdatulajdonosok egyesületével való előzetes tárgyalások nyomán indíthatják meg. Hétfőn délben az *Athenaeum*-nyomda munkásai megszegve ezt a régebbi megállapodást, ultimátumszerűen félórás határidőhöz kötötték a bérkövetelés megadását. Egybe abba is hagyták azonnal a munkát. Az *Athenaeum* vezetősége nem kezdett tárgyalásokat a sztrájkoló munkásokkal, hanem a szakszervezet vezetőségéhez fordult, hogy az intézkedjék a munka újrafelvétele iránt. A szakszervezet közbelépése eredménytelen volt. A szakszervezet bizalmi-férfiainak értekezlete kétszer is leszavazta az elnökséget, kiűnt tehát, hogy a vezetőség nem tudja engedelmességre kényszeríteni a kebelébe tartozó munkásokat. A vezetőség még sem vonta le ebből a következtetést, nem hagyta el a helyét, hanem frontot változtatott s a sztrájkolóknak élére állott. A nyomdávállalatok kijelentették, hogy csak olyan bérémelelésről hajlandók tárgyalni, amelyet a nyomdászág testülete terjeszt elő, de azt a követelést, hogy a nyomdai alkalmazottak fizetését az arányaritás nyolcvan százalékára emeljék fel, egyáltalán nem teljesíthetik, mert ezt sem a nyomdávállalatok, sem a lapkiadók nem bírnák el. Az egyoldalú szerződésesség következtében tehát megindult a harc s a nyomdávállalatok kizárták a munkásaikat. Ezzel életbelépett az a szerződés is, amely a napilapok kiadói között állott fenn s amely valamennyi fővárosi napilapot egymás támogatására kötelezte. Első pontja a kölcsönös támogatásnak az lett volna, hogy a napilapok megjelenése az egész vonalon szünetelni fog. Április 8-án a Nemzeti Munkavédelem alkalmi nyomdászai előállították a *Reggeli Híreket*, illetve *Esti Híreket* s ez a két lap tájékoztatta a közönséget. A következő napon azonban a *Népszava* meglepetészerűen jelent s követte a szakszervezet kétszínű politikáját, az egész szerződésességet teljesen hamis színben tüntette fel. A Stádium-nyomda, ahol a *Szózat* és *A Nép* készül, szintén beszűntette a munkát, de *Zsilinszky* Endre, a *Szózat*'s főszerkesztője azt kívánta, hogy a harcot fűgesszék fel a szanálási javaslatok tárgyalásának idejére, mert ellenkező esetben kénytelen lesz lapját ismét megjelentetni. Ez április 9-én be is következett, miután *Rothenstein* Mór megfelelő számú nyomdászt bocsátott a Stádium rendelkezésére. A Stádium, ugyanekkor «A Nép»-től is követelte, hogy jelenjék meg, vagy ellenkező esetben fizesse ki a nyomdászamlát. «A Nép»-nek az utóbbi választása lehetetlen volt s ezért inkább megjelent. Csütörtökön reggel a nyomdávállalatok a nappali szédőket s a többi alkalmazottakat is kizárták, úgy hogy 270 üzemből állott meg a munka és a kizárt munkások száma ötödfél-ezerre emelkedett. Szombaton reggel *Magyar Sajtó* címen a szerződést álló összes polgári lapok közös szerkesztésében egy lap jelent meg, amely tárgyilagosan szolgálta a hírfenntartást, a nyomdávállalatok és a munkások között végre 14-én hétfőn éjjel megállapodás jött létre. Leszögezték, hogy mindkét fél szűkegesnek tartja az eredeti szerződések betartását, eltilti a szerződésességet és a jövőben minden ilyen erőszakos cselekedetet intézményesen fognak megakadályozni. Ez az alap biztosította azután, hogy a megegyezés közelebbi kérdéseit mindkét fél önállóan dolgozza ki. A munkások főbizalmi testülete elfogadta az előző javaslatát, amely szerint a munkások kedden reggel munkába állanak s ebben az esetben a nyomdatulajdonosok hajlandók a bértárgyalások megkezdésére. Így a munka, kedden reggel megindult s megkezdődtek a bérjavításra vonatkozó tárgyalások is.

Kitört a Stromboli tűzhányó. A *Stromboli* tűzhányó a multkoriban működni kezdett. A kitörés oly heves volt, hogy a kis szigeten a házak ablakai mind betörték. A szigetnek mintegy kétezzerhátszáz lakosa a tengerpartra futott a kitörés után, hogy csónakba szállva meneküljön, de a tenger annyira háborgott, hogy lehetetlen volt hajóra szállni. Állandóan izzó anyagok hullottak a falura, tűzvész mégse keletkezett, mert az eső folyton esett. A *Stromboli*, amelyet a Földközi-tenger világító tornyának is szoktak nevezni, utoljára 1921 június 28-án működött hevesebben.

FORD

Petroleummal.

HALTENBERGER VILMOS

autorizált képviselő

FORDSON TRACTOR

SZÁNT-HAJT-CSÉPEL-VONTAT.

FORD

Petroleummal.

A legolcsóbb gazdasági erőgép. A világon páratlanul elterjedve. Elsőrendű referenciák a legnagyobb gazdaságoktól.

Tel. 66—15. Budapest, VI. ker., Nagymező-utca 19. szám. Tel. 66—15.

Húsvét után Magyarország és Jugoszlávia tárgyalásokat kezd. Magyarország és a szerb-horvát-szlovén állam közt április hó 22-én ugyanolyan közvetlen tárgyalások indulnak meg a még függőben levő kérdések elintézésére, mint amilyen tárgyalások a cseh-szlovák és legutóbb a román kormányral is folytak. A szerb-horvát-szlovén állammal a tárgyalásokat Belgrádban és Budapesten párhuzamosan fogják folytatni. A tárgyalások anyagát a két állam között még rendezést igénylő kérdések alkotják, mint amilyenek: az állampolgársággal kapcsolatos kérdések, a kiadatás, az útlevelelő, az irattárak megosztása, különféle vasuti, postai, forgalmi, vízügyi, állategészségügyi kérdések, továbbá a háborúelőtti tarlozások kérdései.

Stinnes Hugó halála. Stinnes Hugó, a háborúutáni Európa talán legnagyobb vállalkozója és pénzügyi szervezője, a napokban Berlinben meghalt. Megszámlálhatatlan vagyonának és vállalatának alapja azok a Ruhr melletti érc- és szénművek voltak, amelyeket nagyapja alapított és apja fejlesztett. Stinnes a háború után élére pattant a német ügyvezetést nehézziparnak, hatalmas trösztököt alapított, amelyek a szén- és érctermelésen kívül magukba öleltek villamossági műveket, hajóépítő és hajózási vállalatokat. Lassankint az egész bányáipar Stinnes befolyása alá jutott, aki azonban nem állt meg itt, hanem rávetette magát a vasuti iparra, legutóbb a szállodai és az újságvállalkozásokra is. Hogy vagyonáról csak megközelítő képet adhassunk, megemlítjük, hogy egyedül betegségének hírére hat billió aranyárka árfolyamkülönbséget mutatkozott a Stinnes-értékpapirokban, amelyek értékeket képviselnek Oroszországtól nyugatra egész Európában, azontúl mindkét Amerikában is. Stinnes óriási gazdasági hatalma és érdekelttsége utóbbi időben a politika felé is sodorta. Szó volt róla, hogy német nemzeti programmal jelölteti magát a mostani birodalmi ülési választásokra, de a jelöltségtől több elállt. Ötvennégy esztendő ember volt, epebaj végeztet vele és halálát kétségkívül sietette az utóbbi esztendő mondhatatlan munka- és idegterheltsége is. Özvegye és öt gyermeke gyászolja, közöttük három fiú. Stinnes holttestét a berlin-wilmersdorfi krematóriumban hamvasztották el.

Az oláhok kifosztották Párdány és Módos községeket. Párdány oláh megszállás alatti torontálmegyei községet a határmegállapító bizottságok Jugoszláviának ítélték. Az oláhok a kiűrés előtt a legkíméletlenebb terrort gyakorolták a megfellemlített lakossággal szemben. Kidoboltatták, hogy egy hétig senkisék hagyhatja el lakását. Ezután megkezdődött a rekvirálás; különösen az élőállatokra vetették rá magukat, de sokatól a pénzüket is elvették. A magánlakásokat sorba fosztogatták. A vasuti épületekből minden felszerelést, bútort elhurcoltak, úgy hogy a vasuti szolgálat megakadt. A hivatalokban felszedték a padlót, kiemelték az ablakokat, ajtókat, a község egyetlen cséplőgépjét magukkal vitték. A község kára meghaladja az ötmillió leüt. Módoson minden ugyanígy történt. A románok gondosan ügyeltek arra, hogy a fosztogatás alatt a jugoszláv hatóság ne érintkezhessek a lakossággal. Szállójukat valóságos blokádnak alá vették. A szállodást kilencven ezer leire sarcolták meg. Párdány és Módos között felszedték a vasuti sineket és elszállították Bukarestbe.

Újabb nagyarányú vámcsalást derített föl a rendőrség. A főkapitányság egy nagyobarányú vámcsalás ügyéről rántotta le újra a leplet. Neuhauser Vilmos vámhivatalnok ugyanis összejlesztett hat fővárosi szállító cég alkalmazottaival és ha ezeknek az áruiról volt szó, egy már elvámolt árú iratait szedte elő, vagy pedig a szállító cégek alkalmazottaitól régebben elvámolt és elvitt áru iratait vette át és azoknak az alapján engedte ki elvámolatlanul az árut. A vámhivatalnok bevallotta, hogy már közel két esztendeje követi el ezeket a visszaéléseket. Megnevezte azt a hat fővárosi szállítócéget, amelyekkel összejlesztett és aiktól beismerése szerint minden egyes kiengedett áru után ötven százezer koronát kapott, viszont több milliárd korona értékű árujukat engedte ki elvámolatlanul, ami az államnak sok millió kárt jelentett. Állítása szerint ilyen módon körülbelül tíz millió koronát keresett. A főkapitányságra előállították a Neuhauserrel összejlesztő szállítókat és közel félmilliárd koronányt pénzbírsággal sújtották őket. Neuhauser Vilmost természetesen letartóztatták.

Figyelem, nagyon fontos! «Amor» bajuszpedrő és bajusz-növesztő legjobb a világon. Mindenütt kapható!

Sírkő, mint kártérítés. A keleti pályaudvar fűtőházában két évvel ezelőtt B. J. mozdonyvezető a szerszámlárában egy pisztolyt talált. Nézegetni kezdte a fegyvert, forgatta jobbról-balra, egyszerűre a pisztoly elsült és a golyó a közelben foglalatokodó Walter Lajos MÁV. gépiakost megölte. A budapesti királyi ügyészség gondatlanságból okozott emberölés vétsége címén megindította az eljárást a mozdonyvezető ellen, aki fölött a napokban ítélték a törvényszék. A bíróság a tanúk sorában kihallgatta a szerencsétlenül járt lakatos özvegyét. Mikor az elnök a zokogó asszonyt megkérdezte, kíván-e kártérítést, csak azt felelte, hogy pénzt nem kíván, de állítasson a mozdonyvezető szerencsétlenül járt ura sírja fölé síremléket. A bíróság ítéletében négy hónapi fogházbüntetésre ítélte a gondatlan vasutast. Egyben kimondotta az ítéletet, hogy az elítélt köteles az özvegy kérését teljesíteni. A mozdonyvezető az ítélet ellen fellebbezett, de a sírkő felállítását vállalta.

Két ember elégett egy autószerencsétlenség alkalmával. Gelsenkirchenben egy Franken nevű gyáros és Hengster bányafőmérnök borzalmas autószerencsétlenség áldozatai lettek. Az autó mintegy tizenkét méter magasságban emelkedő viadukton futott keresztül, belezaladt a viadukt egyik oldal pillérére és lezuhant a mélybe, ahol az autó összetört, a kigyuladt benzín pedig tüzet fogott és a két ember valóságos elevenen égett el a kocsironsai között. Az autó harmadik utasa a zuhanás közben kiesett a kocsiból és súlyos sérüléseket szenvedett.

Hazafias ünnepély Nadasbokori-tanyán.

A Nyiregyháza határában fekvő Nadasbokori-tanya ág. h. ev iskolájának ismétlős tanulója a március 15-iki ünnepély alkalmával nagy hatással adták elő *Kozma Imre* «A magyar zászló» háromfelvonásos ifjúsági színművét. A kitűnő előadást *Prékopa József* tanító rendezte.

A tábla felmentette Ulainékat. A budapesti királyi büntető törvényszék, mint emlékeztet, ez évi január havában tárgyalta *Ulain* Ferenc nemzetgyűlési képviselő, *Szemere* Béla kórházi főorvos és *Bobula* Titusz mérnök bűnügyét, akiket a királyi ügyészség lázadásra való szövetkezés büntetével vádolt azért, mert *Döhmle* Frigyessele, a bajor horogkeresztesek állítólagos megbízottjával szerződést kötöttek, amelynek értelmében bajor csapatok segítették volna őket a kormány megbuktatásában. A bíróság többnapos tárgyalás után lázadásra való szövetkezés vétségéért fejenként hatheti államfogházra ítélte a vádlottakat s a büntetést a vizsgálati fogsággal kiöltöttnek vette. Az ítélet ellen úgy az ügyészség, mint a vádlottak fellebbezést jelentettek be a királyi táblához. A napokban tárgyalta a tábla ezt az ügyet és valamennyi vádlottat az ellenük emelt vád és következményei alól felmentette.

Lopott, hogy a sikkasztott pénzt pótolja. *Irice* Zoltán üzleti szolgálat tettenérték, amikor lopott szemüvegeket árusított. Beismerte, hogy a szemüvegeket alkalmaztatási helyén, *Raps* Ferenc Izabella-utcai optikustól lopta el. Azért lopott, mert a gazdája kétféle millió koronát rábizott, de ő abból több százezer koronát sikkasztott. Hogy a sikkasztást pótolja, követte el a lopást. A rendőrség őrizetbe vette.

Az «Ecclesia» harangjairól. Igen tisztelt Harangöntőde! A két harangot vasárnap megáldottuk és a toronyban elhelyeztük. Úgy én, mint hűveim hálás köszönetünket fejezzük ki azoknak művészi kiállításáért és zengetes szép hangjáért. A jó Istennek áldását kérem a becületes munkáskezekre és mindazokra, akik azoknak előállításán fáradoztak. Az elszámolást megkaptam és teljesen rendben lévőnek találtam. Németi, 1924. április 1. *Gasparich György* s. k. plébános. — Főtisztelendő Igazgató Jó Uram! A mi «E» harangunk a virágvasárnapi ünnepélyes felszentelés és elhelyezés óta a toronyból dicsőíti Istent és dicséri az «Ecclesia» Harangművek R.-T.-ot. Annyi harangját vizsgáltam meg és találtam tökéletesnek eddig, annyi szépséget találtam fel a hangoknak, a harangok alakjában annyi tökéletességet láttam, a díszítések és feliratok takarékoságában és anyagszerűségében gyönyörködve annyiszor éreztem már hiánytalan megelégedést s e megelégedésnek annyiszor adtam kifejezést, hogy ha most ezt a harangot akarnám méltatni, lehetetlenség volna ismétlésbe nem esni. Újra kénytelen vagyok ez alkalomból is gratulálni a Harangművek R.-T.-nak és örüdni, hogy hazánkban is hozzáférhetőkké tette a tökéletes harangokat. Ami pedig az elszámolási és az Ecclesiával lebonyolított üzleti érintkezést illeti, az nemcsak a végsőig menő figyelmesség és finom hang karakterét viseli magán, hanem a mai világban páriát ritkító hajszálig pontos minuciozítás is. Hűveim lelkesülten hallgatták az új harang csengését és elhatározták, hogy a még hiányzó «Cis» harangot lehetőleg hamarosan megöntetik az Ecclesiánál. Nagybecsülemem legőszintébb kifejezése mellett, vagyok Jásztelőszentgyörgy, 1924. április 14. *Kovács Mihály* s. k. esperes-plébános, az Országos Harangszakértő bizottság elnöke.

A váciutcai rablógyilkosság ügyében pótnyomozást rendelt el az ügyész. A váciutcai rablógyilkosság elkövetésével gyanúsított *Oreskovics* Bogumilné az ügyészségen visszavonta beismerő vallomását és kijelentette, hogy unokanővérét, *Raffersberger* Irmát ő már holtan találta az ágyban. Elmondta, hogy *Raffersberger* Irma gázmérgezés következtében halt meg s mikor holtan találta, elszedte ékszerait és eladta azokat. Másnap megjött és elhatározta, hogy a hullát eltünteti. Fel akarta darabolni, innen származnak a hullán talált vágások. *Oreskovicsné* vallomására az ügyész pótnyomozást rendelt el. A halottat exhumálták. Az Országos Birósági Vegyészeti Intézet vizsgálata fog feleletet adni arra, hogy *Raffersberger* Irma halálát csakugyan gázmérgezés okozta-e?

Amikor a halott — pislog. A Fiume melletti Grobnikban történt meg a közelmúltban a következő eset: A 65 éves *Miculini* asszony rövid betegkedés után meghalt. Rokonai annak rendje-módja szerint felravatalozták a halottat. A temetésnek a következő nap délutánján kellett volna megtörténie. A temetés előtt megérkezett egy távolabb lakó rokon is, aki borzalmas kiáltással vette magát a koporsóra. Az történt ugyanis, hogy a halott *Miculini* asszony a rokonra — pislogott. A megremült ember azonnal értesítette a többi rokont is, sőt az egész falu összcődült, hogy a csodát lássa. Megérkezett a járási orvos is, aki megvizsgálva a halottat, megállapította, hogy *Miculini* — tetszhalott volt. Sikerkült is őt életrekelteni, de a szegény asszony annyira megijedt, amikor a koporsóban öntudatra ébred, hogy a megborzongástól ismét csaknem — tetszhalott lett. Azóta betegkedés bár, de él.

A szindarabok kifütyülésének szokása. Az a gondolat, hogy a színházban a rossz darabot kifütyüljék, nem régi eredetű. Franciaországban, a XVII. század végén lépett ez divatba. Először az «Apar» című drámát fütyülték ki első előadása alkalmával. A hatás olyan meglepő volt és annyira új, hogy az akkori költők sokféle gúnyt, tréfát ízték belőle. A fütyülés után egy ideig divatban volt a gágogás is, azután a rohadt almadobálás lett a színházi publikum kedvenc nemtetszésnyilvánítási jele. A sok «szép» szokás körül azonban csak a fütyülés maradt meg s terjedt el világszerte.

Papi szabó! *Szovik József* reverenda- és cimadakesztő: Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 11. Telefon József 61—24.

A Schadek Antal-féle egyógyaszpan és comedo arcvíz a legmegbízhatóbb szer pattanás, mitesser és tágpórus ellen. SZEPLŐ, májfolt és bőrelszíneződés ellen egyetlen szer a Pigment kenőcs. A SZÉNSAVASFÖLD teltebbé, üdévé, frissé teszi az arcot. Beszerezhető: Schadek Antal kozmetikai műtermében, VII., Váci-u. 12. félem.

TRÉFÁK

Enyém, tiéd, övé.

A siménfalvi bíró igen csinos ember. Nem látszik meg az öt X az alakján. Hetykén jár az utcán és szépen öltözködik. Juliska néni, a felesége inkább a munkának fekszik s azért mintha vénülne. Az esztendő elején igen szemrevaló csetédeleányt fogadott a bíróné s abizon megesett a baj. Szemet vetett rá a bíró uram.

Egyszer csak előáll a bíróné asszony. Csipőre vágja a két kezét és szóval mossa a bíró uram fejét.

— Hallá-e kend! En mindent látok, mindent tudok! Ez a leány szereti kendet!...

— Az az ő baja...

— Úgy?... Az ő baja? Van neki más baja is! Beperli gyөрökeltartásért kendet!...

— Az az én bajom...

— Tudja meg, hogy válok kendtől!...

— Az a te bajod... — mondotta rá a bölcs bíró Siménalván igen csendesen és okosan, mert hogy az Isten mindennel megáldotta őket, csupán gyerekekkel nem, hát még a bíróné örvénpáft igazán pár esztendő múlva s örökre fogadta a gyereket.

Nagyon szereti!

Türelmes Szabó Jánost naponta százával figyelmeztették a kedves életépára iszákosságára. Még a felszegi, vörösrú Orbán József is eljött nagyszenteskedve megmondani a bajt.

— János te! mondanék valamit!

— Hallom, hallom Józsi bátyám.

Előbb körülnézett Orbán gazda, hogy nem hallja-e valaki a nagy titkot, aztán lassan, csendesen mondogatta:

— Ugy látám, hogy a te feleséged iszik...

— Mert szereti! — mondja rá igen nyugodtan Türelmes Szabó János.

A vörösrú Orbán József még egyszer próbálja a bajt elmondani, hátha nem értette János gazda.

— De nagyon iszik!...

— Mert nagyon szereti! — felelte igazi lelki türelemmel Türelmes Szabó János és tudta, hogy immár az ellen nincs orvosság hatodik esztendője, hacsak a hetedikben az Úristen nem tesz csodát vele s nem ad a torkára az asszonynak olyan nedves esztendőt, hogy ne kívánja öntözgetni szakadatlanul.

A tiszta tej.

Mári néni tejet árul a vásárhelyi piacon. Vele van a hat-esztendő Lidike leánykája. Jönnek-mennek a vevők, a vásárlók a piacon. A tejet is nézegetik, alksznak. Egyik vevő kimondja őszintén.

— Ez a tej sem tiszta...

Előáll a kis Lidike az édesanyja szoknyája mellől s megvédelmezi a tejet.

— No, már ilyet ne mondják! Tisztára mosta ezt az ideanyám. Majdnem három liter tiszta vizet pazarolt a mosására. Hiszen láttam...

Kofák egymás között.

Egyik kofa: Hallotta, szomszéd, hogy a Rézi néni megmérgezte magát?

Másik kofa: Biztosan a saját nyelvébe harapott!

A villásreggeli.

Összeveszik két béreslegény és jól helyben hagyják egymást vaslival.

Bíró elé kerülnek.

— No, fiam, mit csináltak? — kérdi egyiktől a bíró.

— Semmit, bíró úr, csak villásreggelivel traktáltuk egymást.

Husvétii pecsenye.

— Az Aranybikában husvétra, úgy láttam, nyulpörköltet csinálnak.

— Miért?

— Mert láttam a vendéglőst, amint kergette a — macskáját.

REJTVÉNYEK

1. Képrejtvény.

(Beküldte: Vörös Vince, Kibicsédről.)

2. Betűrejtvény.

Kány Kány a
ná

(Beküldte: Turós István, Somogyjádról.)

3. Talány.

Minden ember visel. A nők szeretik, ha sok van belőlem. Ha kezdőbetűmet fölcsereled, nem örülsz, ha házatod meglátogatom. Ha a kezdőbetűmet újra fölcsereled, pompás élet lesz belőlem.

Mi vagyok?

(Beküldte: Szép János, Pécsmegyerről.)

A rejtvenyek helyes megfejtését a megfejtők és nyertesek névsorával 19-ik számunkban közöljük.

A 13-ik számban közölt rejtvenyek helyes megfejtése:

1. Képrejtvény: **A fonóba szól a nóta.**
2. Kockarejtvény: **Pipa, ipar, park, Arko.**
3. Betűrejtvény: **Hegyen-völgyön.**

Megejtették: Ifj. Kovács Kálmán, Dévai István, ifj. Bordás Antal, Pánczél Rezső, Marosi Ferenc, K. Kovács Erzsébet, Tiszatarjánai Molnár Gyula, Ádók István, Dóri József, Szabó Lajos, Rózsa Sándor, Hlavicska

Alajos, Nagy Ferenc, Batta Pál, Szilassy Gábor, Kaszás Ilonka, Novák Ilonka, Markó Aurél, Katona Vendel, Opauszky Pál, Gergely Lajos, Jenei Mátyás, Flink György, Csengeri János, Hegedűs András, Máté Zoltán, Mészáros Istvánné, ifj. Varga Vendel, ifj. Józsa Lajos, Mohos Sándor, ifj. Urbányi Ferenc, Aranyi István, Bali Gábor, Bagi Endre, Hostyánszky András, Zsitkovics Antal, Tóth György László, Kiss József, Pardi Ferenc, Tóth A. Antal, Nyíri Imre, Dobos Anna, Tóth Mária.

Jutalomkönyvet nyertek: **Ifj. Varga Vendel (Zalahárhágy), Tóth György László (Csanytelek), Markó Aurél (Nyergesujfalu), Katona Vendel (Örkény), Hlavicska Alajos (Budapest.)**

A 14-ik számban közölt rejtvenyek helyes megfejtését a megfejtők és nyertesek névsorával jövő héten közöljük.

VÁSÁR ES PIAC

(Fővárosi árak április hó 16-án.)

Gabona- és lisztárak. 76 kgr.-os tiszavidéki búza 297.500—300.000, pestmegyei és dunántúli 295—297.500, 79 kg.-os tiszavidéki búza 305—307.500, pestmegyei és dunántúli 302.500—305.000, rozs 280—282.500, takarmányárpa 270—280.000, sörárpa 310—325.000, zab 260—265.000, tengeri 230—235.000, korpá 207.500—210.000 K métermázsánként. Lucerna 9—10.500, lóhere arankamentes 10—12.000. lóhere arankás 8500—10.000 K kilogrammonként. — Búzaliszt 0-ás 4950, 2-es 4650, 6-os 4250, 7-es 3600, 8-as 2150, korpá 1850, rozsliszt 0-ás 4400, 1-es 4200, takarmányliszt 2150 takarékkorona kilónként zsákkal együtt budapesti nagymalomból. A vidéki őrleli lisztek közül a 0-ás 4600, 2-es 4200, 6-os 3900 K kilónként.

Húsárak. Marhahúsok eleje, elsőrendű 25.000, másodrendű 22.000, hátulja, elsőrendű 32.000, másodrendű 28.000; borjúhús eleje, elsőrendű 28.000, másodrendű 22.000, hátulja, elsőrendű 36.000, másodrendű 28.000; sertéshús: oldalas 34.000, comb 36.000, karaj 40.000, zsír 35—36.000, hajt 35—36.000, olvasztani való szalonna 31.000, füstölt- vagy paprikásszalonna 35.000; sertéstépertő 28—35.000; birkahús eleje 17—25.000, hátulja 22—30.000 K kilogrammonként.

Tej és tejtermékek. Tej 4700, tejfel 14—16.000 K literenként, tehéntej 14—18.000, tömbvaj 74.000, főzővaj 68.000 K kilogrammonként. Tojás 1900 K.

Zöldség és gyümölcs. Burgonya, fehér 2200, woltman 2200, ella 2600, róza 3000, lenese 6800—14.000, borsó 8800—10.000, bab fehér 8000, vegyes 7200, fűrjáb 8000, vöröshagyma 2400—3000, paraj 7000—13.000, mák 14.000, vegyes zöldség 8000—11.000, fokhagyma 8000—11.000, kelkáposzta 13.000, savanyúkáposzta 6000, alma 14—40.000, körte 25—36.000 K kilogrammonként.

Idegen pénznemek legmagasabb ára április hó 16-án: 1 drb Napoleon 276.000 K, 1 angolfont 350.900 K, 1 dollár 80.200 K, 1 francia frank 5025 K, 1 olasz líra 3600 K, 1 osztrák korona 1.14 K, 1 román lei 430 K, 1 szokol 2390 K, 1 svájci frank 14.200 K, 1 dinár 1005 K. Zürichben 100 magyar koronáért 0.0075 svájci frankot fizettek. 100 takarékkorona = 116 papirkorona.

Főmunkatárs: **Buday Barna.**

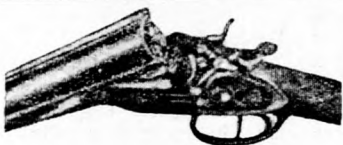
Felelős kiadó: **Meskó Pál.**

Főszerkesztő: **Meskó Pál.**

Felelős szerkesztő: **Héj Imre dr.**

HARRACH OTTÓ

ingatlanforgalmi vállalat
Budapest, Egyetem-utca 6.
Birtokok nagy számban előjegyezve, a t. gazdaságközség bizalommal forduljon hozzám, minden igényt módomban áll kielégíteni.

MRÁVKÓ JÓZSEF

puskaműves és fegyverkereskedő
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Elvállal: mindenféle fegyver javítását, átalakítását és felújítását. — Elad: elsőrendű gyártmányú golyós, sörétes, ismétlő és automata vadász-fegyvereket. — Legjobb minőségű mindennemű golyós, sörétes töltények, löszerek.

Mindenféle

gazdasági szakkönyv

legjobban a VÁSÁRNAP könyvosztálya útján szerezhető be.

14.120 CSAK 12.120

korona helyett koronába kerül a pénz előzetes beküldése mellett bérmentes küldéssel

BUDAY BARNÁ

lebilincselően érdekes, gyönyörű, művészi kivitellű képekkel díszített két könyve, úgymint a

TITKOK FÖLDJE

valamint

Karikás János csodálatos kalandjai

ha a két könyvet nem külön-külön, hanem együtt rendeli meg a «VÁSÁRNAP» könyvosztályánál: BUDAPEST, VI., Ó-UTCA 10. SZ.

Árjegyzék ingyen.

Kerékpár alkatrészeket, hegyi gummitak nagyban gyári áraban
LÁNG Y. ÉS FIA
Budapest, József-körút 41.

Permetezőket

(Vermorel-rendszer) kitágított minőségben legutányosabban szállít

Nagy Ignác

Budapest VII., Károly-körút 9.

Telefon: József 115-15

A LEGGAZDAGABB EMBER

REGÉNY ★ IRTA: TURCHÁNYI ISTVÁN.

I. Különös beszélgetés.

— Mr. Osborne — jelentette halkan az inas, feltárva a széles tölgyfaajtót.

Twyford Reginald felpattant a székéből.

— Vezesse be! — mondta türelmetlenül és izgatottan kezdett járkálni a szobában.

Néhány pillanat múlva ismét megnyílt az ajtó és egy harmincévesnek látszó izmos férfi lépett a szobába.

— Bocsásson meg, Mr. Osborne, hogy idefárasztottam, de be fogja látni, hogy nem tehettem másképen! — szólott Twyford az érkező elé sietve.

— Ó, szóra sem érdemes — udvariaskodott a fiatal ember — igazán nem nagy áldozat tőlem, hogy alig kaptam meg a táviratot, azonnal ide indultam. Mondhatom, nagyon nyugtalan voltam az úton és még most sem értek sokat a dologból... Lesz szives és elmagyarázza...

— Természetesen — vágott közbe Twyford — hiszen azért kérétem. Foglajon helyet, gyujtson rá és igyon meg egy pohár likórt.

A fiatalember leült és csodálkozva nézett Twyfordra, aki nyugtalan léptekkel sétált fel s alá a szobában s egész viselkedése elárulta izgatottságát.

— Dehát az Istenért — fakadt ki a fiatalember — beszéljen már, hiszen égek a kíváncsiságtól.

— Azonnal meghall mindent. Nincs egy perc veszteni valónk sem. Mindjárt meg fogja tudni, miért volt olyan fontos dolog, hogy a lehető legrövidebb időn belül beszélhessek önnel...

— Csak nincs valami... — kiáltott fel önfeledten Osborne és felemelkedett a süppedő karosszékéből.

— Semmi, semmi baj — nyugtatta meg Twyford Reginald és visszanyomta őt a székbe — Jessie és jómagam is teljesen egészségesek vagyunk. Igen, igen, megnyugtathatom, egészen jól érzem magam... Sohasem voltam magammal ennyire megelégedve! — kiáltotta és olyan rejtelmes mosollyal nézett Osbornera, hogy az egy pillanatra azt hitte, hogy Twyford Reginald meghabórodott. De Osborne Harry türelmes és bölcs ember volt, belátta, hogy itt semmit sem tehet, meg kell várnia, hogy Twyford belezökkenjen a kerékvágásba.

Twyford Reginald pedig odalépett a fiatalemberhez, a vállára tette a kezét és komolyan megkérdezte:

— Nézze, Mr. Osborne vagy Harry... nézze csak... úgy-e, szereti a leányomat?

— Kételkedik? — pattant fel vérvörös arccal a fiatalember. — Hiszen tudhatja, hogy mennyire szeretem őt...

— Tudom — mondta nyugodtan Twyford. — Tudom és azt is tudom, hogy feleségüi akarja venni...

— Természetesen... Ez egyetlen vágya életemnek... De hát miért gyötör, hogy ilyeneket kérdez tőlem? — tört ki Harryból a haragos elkeseredés. — Nem gondolja, hogy gorombaság tőlünk Miss Twyforddal szemben, hogy így beszélünk róla? Tréfát űz belőlem és az érzelmeimből?

— Ne legyen olyan ingerült, fiatalember. Nem azért kérdeztem ezeket, mintha csak most akarnék meggyőződni arról, hogy valóban szereti a leányomat és azt is tudhatja, hogy senkit sem imádok annyira, mint Jessiet. Maga tetszik nekem és

azt akarom, hogy elvehesse őt, feltéve persze, ha Jessie is szereti magát.

— Ó — rebegte felcsillanó szemmel Osborne, de Twyford Reginald nem engedte áradozni.

— Teringettél! De biztos a dolgában! De mindegy, ez a kettőjük dolga. En azt akarom, hogy Jessie boldog legyen és ha ő úgy találja, hogy maga a legderekebb ember a britt birodalomban, lehet, hogy igaza van. De én is szeretnék róla meggyőződni... Ne szakítson félbe. Nem kételkedem abban, hogy maga a legfőképesebb gentleman, a legbátrabb ember, a legönfeláldozóbb barát — csak szükségem van erre a bátorságra és önfeledt-zására.

— Rendelkezzék velem...

— Mondtam már, hogy ne szakítson félbe. Hallgasson végig, aztán magán lesz a sor, hogy elmondja a véleményét. Arra kérem, most egy darabig ne gondoljon a leányomra s fojtsa el magában szenvedélyét, mi iránt a magam részéről is a legnagyobb tisztelettel vagyok.

— Gúnyolódik...

— Ne szakítson félbe...

Hirtelen elhallgatott, aztán gyors mozdulattal megragadta Osborne vállát és kényszerítette, hogy a szemébe nézzen.

— Fiatalember — kiáltotta diadalmasan — magának valószínűleg sejtelve sincs arról, hogy a földkerekség leggaazdagabb emberével áll most szemközt.

Harry Osborne türelmetlen mozdulatot tett.

— Bocsásson meg, mr. Twyford — mondta szigorúan — ön ma túlságosan tréfás kedvében van. Valóban, ha nem ismerném, azt kellene hinnem, hogy valami megzavarta az eszét. Azért hivatott — tette hozzá gúnyosan, — hogy ilyeneket mondjon?

— Szerencsétlen, heveskedő ifjúság! — kacagott Twyford Reginald s kacagása olyan egészségesen hangzott, hogy Harry Osborne is egészen megnyugodhatott. Am most már még homályosabbnak tűnt fel előtte az egész dolog. Kérdő tekintettel meredt Twyfordra.

Az pedig komoly arccal fordult feléje:

— Figyeljen jól, barátom. Nem vagyok zavarodott és komolyan értek minden szót, amit mondok.

Mélyen a szemébe nézett:

— Szereti Jessiet?

— Engedjen meg... — szólott bosszankodva Harry — tudhatja, hogy csak őt szeretem s hogy érette a világ végére is elmennék...

— Hurrá — tapsolt Twyford Reginald — ön igazán megkönnyítette a dolgomat. Azt mondja, a világ végére is elmenne érette. Nem kételkedem abban, amit mond, nyujtsa hát a kezét.

Harry gépiesen előrenyújtja jobbját, mit Twyford Reginald keményen megrázott.

— Tehát megünn... —

— Hová? — riadt fel a fiatalember.

— Ó, ne ijedjen meg — nyugtatta meg a másikat — nem a világ végére, csak Egyiptomba... Ne is tiltakozzék, hiszen megígérte. Legyen nyugodt, nem fog unatkozni... hiszen Jessie is velünk jön...

OLCSÓ TÉGLÁT

nagyon jó minőségben mindenki maga készíthet magának az építési helyszínen nyert homokból, kavicsból vagy agyagból, ha megszerzi a törvényesen védett **TEGLÁK** kézi téglaverő-készülékét, a jelenkor legújesebb építőszerszámját. Csekély befektetés, nagy teljesítőképesség, könnyű munka. **Kérjen ismertetőt HEISLER JÓZSEF** faárnyújtól **BUDAPEST, VII., Thököly-út 171. szám. — Telefon.**

A Magyar Gazdák Biztosító Intézete

Gazdák Biztosító Szövetkezete

Igazgatóság: Budapest, Üllői-út 1.

Gyógynövény-termelők és beváltók

új és régi természet és készletét lekötő

Pharmacia r.-t. gyógynövény-osztálya

Budapest, VII. ker., Dembinszky utca 4. szám.

Szakorvos

rendelő vér- és nemibetegek részére. Ezüst salvarsan-oltás!

Rendelés egész nap.

VII., Rákóczi-út 32. sz., I. em. 1. (Rókussal szemben.)

Békés megyében

370 holdas prima birtok elcserélhető (dunántúli birtokért) vagy eladandó, vagy bérbeadandó. — **Baranyában** 28 kisholdas kiténő birtok 16 kishold gyönyörű, bőventermő szőlővel, lakóházzal, bútortartással, gazdasági épületekkel, teljes szálláshelyi és pincéfelszereléssel. (Irányára 1 milliárd) — **Mezőtúr** vidékén, állomásnál 95 holdas tanyabirtok, szikmentes, kiténő talaj, 34 hold őszi búzavetéssel eladó, esetleg bérbeadandó. — **Nógrádban** 75 kat. holdas tanyabirtok. — **Kisszálláson** 17 hold föld, melyből körülbelül 4 hold szőlő és gyümölcsös. — **Kiskunhalas** vidékén 25 holdas homokbirtok, épületek nélkül eladó vagy bérbeadó. — **Nógrádban** 260 holdas kiténő tanyabirtok. — **Nógrádban** 200 holdas birtok, úrilakkal (most hosszabb időre bérbé van adva) eladók.

Dr. Héray Andor ingatlan-irodájánál, IX., Rákos-utca 11., földszint 1. (Nagykört és Üllő-út saroknál.)

PÁLINKAFŐZŐÜSTÖKET,

központi szeszfőzőket, mosóüstöket, valamint tejgazdasági eszközöket kőszit és raktáron tart

Szemeyei Lajos rézműves, ózozó és gépműhelye Budapest, IX., Remete-utca 34. szám.

Pálinkafőzőüstöket, mosóüstöket és tejgazdasági üstöket

stb. vörösrézből, elsőrendű kivitelben raktárról szállít, központi és mezőgazdasági szeszfőzőket szakszerűen berendez:

Godra Sándor és Fia rézművesüzeme, Budapest, Gróf Haller-utca 4. sz. Nagyvásártér közelében. Telefon: József 50-12.

Máthé András vörösréz-árugyár Ujpest,

Károly u. 11. Tel. 140-06. Pálinkafőző üstöket, finomító készüléket és vörösréz mosóüstöket a legprimább kivitelben állandóan raktáron tartok.

Szőlőbirtokos urak figyelmét felhívom a Tellur gáz kénporra

amely gázkénpór a közönséges kénpor hatását messze felülmúlja és 100%-kal olcsóbb mint a közönséges kénpor, az 1920 bányai mezőgazdasági kiállításon az első díjat nyerte. Saját érdekében is kérem becses címét velem közölni, hogy módomban legyen küldeni díjmentesen egy használati utasítást. — Címem:

Tellur vegyészeti gyár r.t. vezérképviselője **HERÉNYI GUSZTÁV**, Budapest, Ráday-utca 15. szám. Telefon: József 24-60.

«HUNGÁRIA» DRÓTFONATOK

a legolcsóbbak és legtekélyesebbek

Egyedül gyártója: **HAIDEKKER SÁNDOR** sövény-, szövet-, fonat és kerítés-gyára

Budapest, VIII., Üllői-út 48/27. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Rozsdásodás ellen kátrányozott tűské-drót alkalmi áron.

VIKTUÁLIA

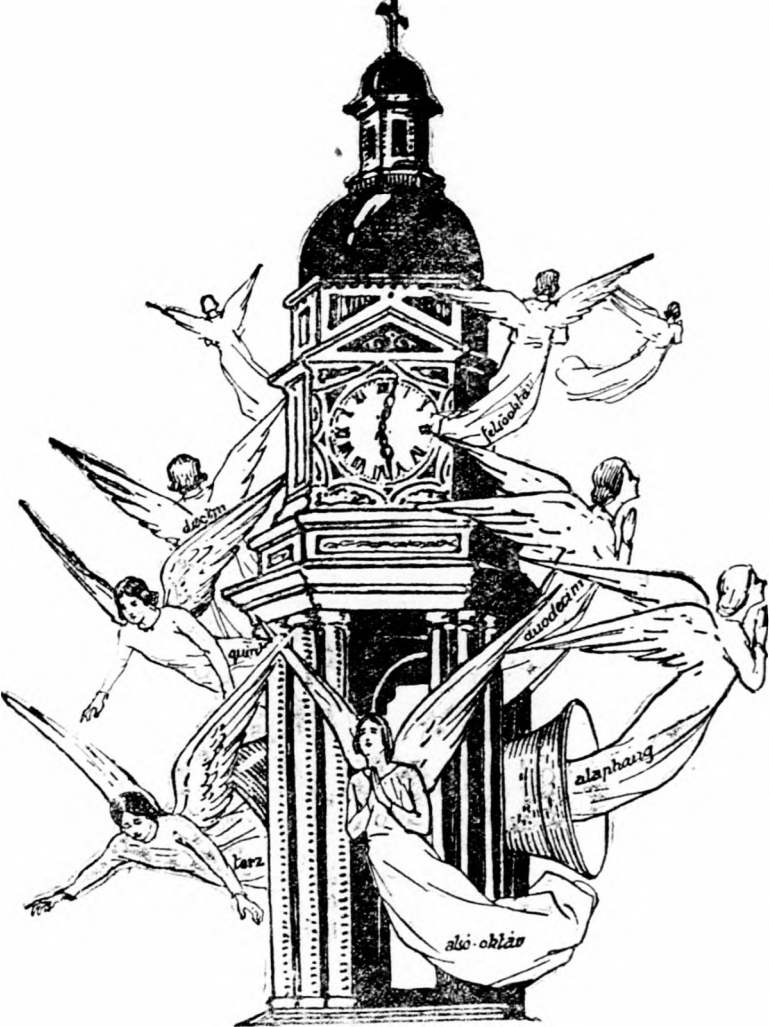
KERESKEDELMI R.-T.

Budapest, Eötvös-tér 2.

FIÓKOK: Debrecen, Nyiregyháza, Győr, Nagykanizsa, Szarvas, Szolnok, Szeged, Makóe

Mezőgazdasági nyers termények vétele és eladása.

Az Ecclés a harangjai így szólnak!

Cím: Harangművek r.-t. Budapest, IV., Irányi-utca 27. szám

Mezőgazdasági osztálya:

Igen olcsó áron szállít kiváló minőségű zsák-, ponyva-, zsineg- és kötél-árúkat, továbbá rézgálicot, szénkéneget, kénport, rézkénport, legjobb kivitelű ígás- és luxu slószerszámokat, az összes pincegazdasági cikkeket (borshordók, csapok, dugók) stb. stb.

Ruházati és díszmúárú- osztálya:

Szövetkezeteinknek mindenkor előnyös áron szállít kiváló jó, megbízható minőségű ruházati cikkeket, úgymint: vásznat, siffont, kartont, kanavászt, zefírt, szövetet, kész ruhákat, fehérneműket, kendőt, harrisnyát, cérnát, pamutot, mindenféle rövid és díszmúárúkat, továbbá elsőrendű, színbőrből készült férfi-, női- és gyermekcipőket. Mindezeket a tagok vidéki szövetkezeteinknél előnyösen megvásárolhatják.

A

„HANGYA“

KÖZPONTJA:

BUDAPEST, IX., KÖZRAKTÁR-UTCA
34.

TARTALÉKPÉNZEK

legelőnyösebben mint árúelőleg

vagy folyó-
számla-
betétek a

„HANGYA“ központnál
gyümölcsöz-
tethetők.

Könyvosztálya:

Ellátja a szövetkezetekben tömörült földművelő lakosságot a legkiválóbb mezőgazdasági, szépirodalmi és ifjúsági könyvekkel; iskolai ima- és énekeskönyvekkel. A „Hangya“ mezőgazdasági, családi és ifjúsági kincsesháza minden magyar háznak díszére válik. Jegyzékeket kívánatra készséggel küldünk. — A könyvek minden szövetkezet útján megrendelhetők.

Géposztálya:

Állandóan raktáron tart és szállítja az elismerten legjobb összes gazdasági kisgépeket, mint egy- és többvasú ekék, boronák, lókapák, vetőgépek, szénagyűjtő-gereblyék, fűkaszálók, járgányok, tisztítórosták, konkolyozók, szecska- és répavágók, morzsolók, darálók, szőlészeti- és borászati gépek. — *Részlettörlesztésre szállít motoros és gőzcséplőkészleteket* vagy más nagyobb mezőgazdaság gépi berendezéseket. — A gazdaközönség részére több száz vidéki Hangya szövetkezetnél fiókraktárt tart.

Megrendeléseket az összes szövetkezeteink is elfogadnak. Gépalkatrészek állandóan raktáron!!